

ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร

โดย

นางสาวกนกวรรณ เสงนุกุล

นางสาววรพัทธ์ พงษ์ศักดิ์

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 430 จุลนิพนธ์

ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 430 จุลนิพนธ์
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2556

**ATTITUDES TOWARDS PARTICIPATING IN THE ACTIVITIES OF THE STUDENT
COMMITTEE AT FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE, SILPAKORN
UNIVERSITY**

By

Miss Kanokwan Hengnugool

Miss Worapak Pongsak

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

**A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Bachelor of Business Administration Program in General Business Management**

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

2013

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษาคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร” เสนอ โดยนางสาวกนกวรรณ เสงณุกุล และ นางสาววรพักตร์ พงษ์
ศักดิ์ มีคุณค่าเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาจุดนิพนธ์ ตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษาคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร” ได้ผ่านการนำเสนอในเวทีวิชาการทางบริหารธุรกิจระดับชาติ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ครั้งที่ 3 วันที่ 31 มกราคม – 1 กุมภาพันธ์ 2557 ณ. โรงแรมดิเอ็มเพรส อ.ช้าง
คลาน จ.เชียงใหม่

.....
(อาจารย์จิตพนธ์ ชุมเกตุ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ เดือน พ.ศ.

.....
(อาจารย์อมรินทร์ เทวตา)

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

ผลงานวิจัยนักศึกษา วันที่ เดือน พ.ศ.

12530002, 12530112: สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ: ทักษะคิด / กิจกรรม / คณะกรรมการนักศึกษา / ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

กนกวรรณ เสงฆกุล และ วรพัทธ์ พงษ์ศักดิ์: ทักษะคิดต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของ คณะกรรมการนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์จิต พันธ์ ชุมเกตุ. 50 หน้า.

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ทักษะคิดต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษา คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์1) เพื่อศึกษาทักษะคิด และความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมที่คณะกรรมการ คณะวิทยาการจัดการเป็นผู้จัดขึ้น 2) เพื่อ ศึกษาความต้องการด้านรูปแบบของการจัดกิจกรรม 3) เพื่อศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะ และสรุป ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของคณะกรรมการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบ In-depth interview ผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้เข้าร่วม กิจกรรมที่คณะกรรมการนักศึกษาจัดขึ้นมา ผลการศึกษาพบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีทักษะคิดที่ดี จากกิจกรรมต่างๆที่เข้าร่วม เพราะมีรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ดี ต้องตามวัตถุประสงค์ของแต่ละ กิจกรรม อีกทั้งด้านเวลาในการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ก็มีความเหมาะสมดี และด้านการเข้าร่วม กิจกรรมนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมบ่อย และการเข้าร่วมกิจกรรมก็ยังส่งผลดีกับ ตนเอง เช่น ทำให้มีประสบการณ์การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ช่วยเหลือสังคม รู้จักการทำงานเป็นทีม การฝึกการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า อีกทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เจอเพื่อนใหม่ๆ ทำให้รู้สึกไม่ เหงา คลายเครียดจากการเรียน และความคิดเห็นเรื่องการประชาสัมพันธ์ ควรมีการปรับปรุงรูปแบบ ใหม่ เพราะการติดป้ายอย่างเดียว ไม่สามารถเข้าถึงนักศึกษามากนัก จากข้อสรุปที่เกิดขึ้นสิ่งที่ควร ปรับปรุงคือด้านการประชาสัมพันธ์ให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น อาจมีการเดินขบวนตาม โรงอาหารหรือ ตลาด เพื่อให้มีการรับรู้มากยิ่งขึ้น ส่วนในด้านภาพรวมมีความพึงพอใจที่ดี

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่อนักศึกษา 1.....2.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

12530002, 12530112 : MAJOR: GENERAL BUSINESS MANAGEMENT

KEY WORDS: ATTITUDES / ACTIVITIES / STUDENT COMMITTEE / PARTICIPANTS

KANOKWAN HENGNUGOOL AND WORAPAK PONGSAK: ATTITUDES
TOWARDS PARTICIPATING IN THE ACTIVITIES OF THE STUDENT COMMITTEE AT
FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE, SILPAKORN UNIVERSITY. RESEARCH
ADVISOR: JITTAPON CHUMKATE, M.I.S. 50 pp.

Abstract

The research “Attitudes towards participating activities organized by student committee, faculty of Management Science, Silpakorn University” is aimed to study attitudes and opinions towards activities which are organized by student committee of the faculty of Management Science, to study a requirement about activity style, and to study additional issues and suggestions concerned with the activities of student committee. As a data collection, the researcher applied in-depth interview method. Key informants were participants in the activities organized by the student committee. The results showed that the participants had positive attitudes towards the activities because of satisfying style of presentation. Most programs could run by following its objective. The schedule time was also suitable. Most participants frequently joined the activities and found that it gave them an advantage such as gaining more experience working with others, making social assistance, practicing teamwork and facing problem. Doing activity also makes new friends, relieves stress from a study and does not make them feel lonely. According to public relations, they suggested that its process should be changed and developed because only public banner could not widely create awareness to students. It could be concluded that public relation should be quickly enhanced and made more interesting. There could be a promoting parade in public places such as cafeteria or market in the university. However, the participants had positive satisfaction towards total activity programs.

Faculty of Management Science SILPAKORN UNIVERSITY Academic Year 2013
Students’ signatures 1.....2.....
Research Advisor’s signature.....

กิตติกรรมประกาศ

จุดนิพนธ์ฉบับนี้ไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีหากไม่ได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากอาจารย์จิตพนธ์ ชุมเกตุ อาจารย์ที่ปรึกษาจุดนิพนธ์ ที่คอยให้ข้อเสนอแนะแนวคิดต่างๆ คำแนะนำสั่งสอน และช่วยเหลือในเรื่องของการปรับปรุงแก้ไขด้วยความเมตตาตลอดมา จนทำให้จุดนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณา ความเอาใจใส่ที่อาจารย์มีต่อผู้ศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ ให้คำแนะนำและประสบการณ์อันมีค่าแก่ผู้ศึกษา ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร เอกสารและวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้จุดนิพนธ์มีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบคำถาม ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัวเฮงนุกูล และครอบครัวพงษ์ศักดิ์ ที่คอยให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

สุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่คอยช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจ รวมทั้งคอยเป็นห่วงเป็นใยซึ่งกันและกันตลอดเสมอมา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่สำคัญ เพราะเป็นรากฐานของกิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญของสังคมทุกสังคม เพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมหรือมรดกของสังคมไปยังเยาวชนรุ่นต่อไป ซึ่งสถาบัน การศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญยิ่งที่จะเป็นวิถีทางนำเด็กและเยาวชนให้ประพฤติปฏิบัติตนให้ถูกต้องในสังคมอันจะนำไปสู่ความต้องการของสังคม ฉะนั้นสถาบันการศึกษาจึงเป็นกระบวนการของการถ่ายทอดค่านิยม ปทัสถาน (วิถีประชา จารีต ประเพณี กฎหมาย) วัฒนธรรม และทักษะต่างๆ ไปยังสมาชิกของสังคมสถาบันการศึกษาเป็นผลของการเรียนการสอนและการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการของการถ่ายทอดมรดกของสังคม จากชั่วอายุไปยังชั่วอายุอื่นๆ ของคน ซึ่งเด็กจะได้รับ การฝึกอบรมให้เรียนรู้กฎของพฤติกรรมในกลุ่มที่เขาเกิดมาในสังคมแบบดั้งเดิม (Primitive Society) พ่อ แม่ ญาติ พี่ น้อง เพื่อนเล่น และเพื่อนบ้าน มีบทบาทสำคัญมากในการศึกษาของเด็กและเยาวชน โดยจะเรียนรู้จากการสังเกต การเลียนแบบ การแนะนำและการอบรมสั่งสอนส่วนในสังคม สมัยใหม่ (Modern Society) การศึกษาจะจัดเป็นระบบโดยแบ่งหน้าที่ต่างออกไปให้บุคคลหลายฝ่าย รับผิดชอบร่วมกัน เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย ครู อาจารย์ นักเรียน นิสิตนักศึกษา ผู้ปกครอง เป็นต้น (ทัศนีย์ ทองสว่าง, 2549: 122)

เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวมกลุ่มปัญญาชนจำนวนมาก นอกจากมีจุดประสงค์ เพื่อการมาศึกษาหาความรู้ไปประกอบอาชีพในอนาคตแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้สนับสนุนให้ดำเนิน กิจกรรมนักศึกษาขึ้นในมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและช่วย พัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ สถิติปัญญา สังคม อารมณ์ และจิตใจ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการอุดมศึกษา และสอดคล้องกับ ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบันอุดมศึกษานั้น ซึ่งหน่วยงานนี้เรียกว่า “ฝ่ายกิจการนักศึกษา” (สำเนา ขจรศิลป์, 2539: 2)

สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยถือว่า งานกิจการนิสิตนักศึกษา เป็นงาน สำคัญอันดับสอง รองจากงานด้านวิชาการ เพราะงานกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นงานที่ช่วยสนับสนุน และส่งเสริมวิชาการ โดยตรง กล่าวคือ ช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและ ช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาให้สมบูรณ์ในทุกด้าน ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2521 ทบวงมหาวิทยาลัย จึงได้

อนุมัติให้จัดตั้งกองกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทุกแห่งเพื่อให้ทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านกิจกรรมนักศึกษาของแต่ละมหาวิทยาลัย (สมพร สุทัศนีย์, 2548: 14)

คณะวิทยาการจัดการมีความมุ่งมั่นให้นักศึกษาของคณะได้ฝึกฝนความรู้และทักษะในภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่สอง รวมทั้งด้านเทคโนโลยีและการเป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้คณะก็ยังสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง จากการฝึกงาน การดูงาน การแข่งขันภายนอก และการทำโครงการต่างๆ เพื่อที่จะสามารถนำวิชาที่ได้รับการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต อีกอย่างหนึ่งที่ทางคณะวิทยาการจัดการได้ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่คือ งานกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกันเองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะทำให้นักศึกษามีการพัฒนาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจอีกด้วย

การจัดกิจกรรมเป็นสิ่งที่ทำนอกจากการเรียนโดยใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรม โดยไม่มีคะแนนให้ การเข้าร่วมกิจกรรมเกิดขึ้นโดยความสมัครใจของผู้เข้าร่วม การจัดกิจกรรมได้รับการสนับสนุนจากทางคณะ การจัดกิจกรรมนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ แสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาเป็นรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ โดยมีอาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางให้ เพื่อให้การจัดกิจกรรมต่างๆเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนั้นสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตการทำงานได้ เพราะทุกวันนี้องค์กรต่างๆไม่ต้องการแต่คนเก่ง แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์พร้อมทางวิชาการและประสบการณ์ แต่การทำกิจกรรมนั้น ควรที่จะรู้จักแบ่งแยกเวลาให้เหมาะสมเราต้องเข้าใจว่า เราเป็นนักศึกษารเรียนนั้นสำคัญที่สุดเพราะมีบางคนที่สนุกกับการทำกิจกรรมมากจนเกินไป

เนื่องจากผู้วิจัยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆมากมาย ผู้วิจัยจึงอยากทราบถึงความคิดเห็นในกิจกรรมต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุง พัฒนา แก้ไข ให้การจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติและความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมที่คณะกรรมการนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดขึ้น
2. เพื่อศึกษาความต้องการของรูปแบบการจัดกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. เพื่อศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะ และ สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของคณะกรรมการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2556 ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมที่คณะกรรมการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดตั้งขึ้น

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจทัศนคติของการจัดกิจกรรมที่คณะกรรมการนักศึกษา จัดตั้งขึ้น โดยกำหนดขอบเขตการศึกษา 5 ด้านคือ

2.1 ประเภทนันทนาการ เช่น กิจกรรมรับน้องประชุมเชียร์, กิจกรรมมอบ ตั้ง, กิจกรรม ตลาดนัดนักศึกษา, กิจกรรมประกวดดาว เดือน, กิจกรรม Rally หมากรุก

2.2 ประเภทบำเพ็ญประโยชน์ เช่น กิจกรรม Big Cleaning Day ประเภทส่งเสริมสุขภาพ เช่น กิจกรรมมินิมาราธอนกิจกรรมกีฬา 7 สาขา กิจกรรมกีฬาห้องที่ จัดการ, Management Cup

2.3 ประเภทพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เช่น กิจกรรมธรรมสัญจรสอนใจ วิทยุรุ่น กิจกรรมทำบุญตักบาตรทุกเดือน

2.4 ประเภทศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมพิธีไหว้ครู

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยทำการวิจัยบริเวณ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

4. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาการศึกษาวิจัยเริ่มต้นตั้งแต่ เดือนมิถุนายน 2556 – ตุลาคม 2556 รวม ระยะเวลา 5 เดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงจุดเด่น – จุดด้อย ในกิจกรรมต่างๆของคณะวิทยาการจัดการ
2. ทำให้ทราบถึงความต้องการในรูปแบบของการจัดกิจกรรมต่างๆเพิ่มมากขึ้น
3. เพื่อทำให้กิจกรรมในคณะวิทยาการจัดการ มีการปรับปรุงและพัฒนาไปในทางที่ดี อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ทำให้ทราบถึงทัศนคติต่างๆต่อกิจกรรมภายในคณะ ของนักศึกษา ผลการวิจัย ก่อให้เกิดแนวทางการจัดการและพัฒนากิจกรรมของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพให้ดีขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เข้าร่วมที่มีต่อกิจกรรมที่ทางคณะกรรมการนักศึกษาจัดขึ้น

กิจกรรม หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนั้นๆ

คณะกรรมการนักศึกษา หมายถึง กลุ่มคนภายในคณะวิทยาการจัดการที่เป็นตัวแทนของคณะ จัดกิจกรรม โครงการ รวมถึงบริหารดูแลนักศึกษาภายในคณะของตน

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง นักศึกษาที่มาเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะได้จัดกิจกรรมขึ้น

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น ในการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมนักศึกษาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และนำเสนอผลของข้อมูลในการเลือกวิธีการที่เหมาะสม เพื่อนำมาพัฒนาทางด้านกิจกรรมนักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา
2. แนวคิดของการรับรู้
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา

1.1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528: 130-131) ได้อธิบายไว้ว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาถูกเรียกว่า กิจกรรมนักศึกษา ซึ่งมีนักศึกษาได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ไว้หลายความหมาย เช่น กิจกรรมนักศึกษาเป็นแผนกิจกรรมและการทำงาน ซึ่งนักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความสามารถ แต่ไม่มีการให้หน่วยกิต และต้องจัดหาเงินมาดำเนินการเอง โดยอยู่ในความควบคุมแนะนำของสถาบัน การจัดกิจกรรมต้องอยู่บนรากฐานหรือแนวทางที่จะดำเนินการ ไปสู่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เป็นต้น กิจกรรมนักศึกษาจัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องศึกษาตามหลักสูตร โดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา เป็นงานที่สถาบันจัดให้แก่นักศึกษาหรือส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเอง เพื่อพัฒนาตัวนักศึกษาในด้านต่างๆ

1.2 ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่หลักที่สำคัญ คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพไปพัฒนาประเทศการผลิตบัณฑิตที่มีความเจริญงอกงามในด้านความรู้ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจนั้นกิจกรรมนักศึกษามีส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ปรัชญาในการดำเนินงานบริการด้านกิจกรรมนักศึกษามีดังนี้

1. การศึกษา ไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียนในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่การศึกษาจะรวมไปถึงนอกห้องเรียนด้วย

2. กิจกรรมนักศึกษาจะดำเนินการไปในรูปแบบใดแล้วแต่สถาบัน แบ่งตามแนวปรัชญาได้ 4 พวกคือ พวกที่เห็น นักศึกษาสำคัญ (Progressivist) พวกที่เห็น สังคมสำคัญ (Reconstructionist) พวกที่เน้นความรู้ (Essentialist) และพวกที่ถือว่าสรรพความคิดมีอยู่แล้วไม่มีอะไรใหม่ (Idealist)

3. คนที่จะเข้ามาศึกษาระดับอุดมศึกษามีความแตกต่างกันอย่างไร บางคนมาจากฐานะที่ดี บางคนมาจากสลับ เพราะฉะนั้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่เรามีพื้นฐานที่ไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นการที่จะมาเสริมให้ใครเป็นบัณฑิตที่บริบูรณ์นั้นค่อนข้างยาก จึงต้องพยายามทำให้บัณฑิตแต่ละคนนั้นมีพร้อมที่สมบูรณ์ออกไปแล้วมีความสง่างามในตัวเอง เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้แล้วก็เป็นบุคคลที่อยู่ที่ไหนคนควรจะชื่นชอบ

4. จะต้องพัฒนานักศึกษาทุกด้าน มิใช่แต่ในด้านวิชาการเท่านั้น ซึ่งสถาบันจะต้องเห็นเป็นเรื่องสำคัญ กิจกรรมที่จัดได้แก่ด้านบุคคล และด้านกลุ่มปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาแต่ละสถาบันอาจจะแตกต่างกันไปบ้าง การกำหนดปรัชญาดังกล่าวจะช่วยทำให้การวางแผนการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาจะประสบความสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉพาะการกำหนดนโยบายที่แน่นอน คำนึง เพื่อให้การพัฒนาเยาวชนของรัฐบาลและเอกชนเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย สอดคล้องกัน รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเยาวชนแห่งชาติไว้ดังนี้ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2527)

1. ปลุกฝังให้เยาวชนตระหนักในความมั่นคงปลอดภัยของประเทศยึดมั่นในการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและมีความสำนึกนิยมภาคภูมิใจในความเป็นไทยร่วมกัน ตลอดจนรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ

2. เร่งรัดความปรารถนาอันบริสุทธิ์ของเยาวชน ในอันที่จะมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาสังคมให้บังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนร่วม รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และลดความขัดแย้งในกลุ่มเยาวชน เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสมานฉันท์ เคารพในความคิดเห็นและไม่ละเมิดในเกียรติศักดิ์และศักดิ์ศรีของผู้อื่น แก้ไขปัญหาด้วย สติปัญญาอย่างสันติโดยยึดสายกลางและส่งเสริมสุขภาพพลานามัยทั้งทางกาย จิตใจ และปัญญาเพื่อให้พร้อมที่จะพัฒนาความสามารถ ทักษะคติ พฤติกรรม ค่านิยม และคุณธรรมของเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพ

3. ปลุกฝังให้เยาวชนมีบุคลิกภาพดี มีจิตใจเข้มแข็ง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รักเหตุผลยึดมั่นในระเบียบวินัยและความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา อดทน เสียสละ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน รู้จักการทำงานร่วมกัน ขยันหมั่นเพียร ประหยัด ถ่าหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมมีความเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย

4. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตประจำวันของเยาวชนให้อยู่ในศีลธรรมจริยธรรมตามหลักศาสนาที่นับถือ มีความสุจริต ยุติธรรมและประพฤติตนตามควรแก่วัยเพื่อเป็นรากฐานแห่งความร่มเย็นเป็นสุขในสังคม

5. กระตุ้นให้เยาวชนเป็นผู้ใฝ่หาความรู้เสมอ ส่งเสริมการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในครัวเรือน รู้จักใช้และสงวนทรัพยากรธรรมชาติ รู้จักจัดระบบเศรษฐกิจของตนเอง และประกอบสัมมาชีพตามสภาพของท้องถิ่น

6. สนับสนุนให้เยาวชนรู้จักคุ้มครองป้องกันตนเองจากอบายมุขและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมต่อชีวิตและเป็นภัยต่อสังคม เสริมสร้างบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอันเหมาะสม เป็นการลดปัญหาความเครียดทางจิตใจตลอดจนส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเยาวชนด้านต่างๆ

7. ให้การสงเคราะห์ บำบัดรักษาและคุ้มครองแก่เยาวชนที่ทุพพลภาพ ไร้หรือเสมือนไร้ความสามารถ พิกัด กำพร้า อนาคต ไร้ที่พึ่ง และติดยาเสพติดให้สามารถเป็นที่พึ่งพิงของตนเองได้และเป็นพลเมืองดี ให้การอบรม สงเคราะห์และเกื้อกูลในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตแก่เยาวชนที่ขาดแคลน คุ้มครองการให้แรงงานเด็กและเยาวชน สตรี ให้เกิดผลอย่างจริงจัง

8. ส่งเสริมมิตรภาพ และความเข้าใจอันดีระหว่างเยาวชนในประเทศและต่างประเทศ ตามนโยบายของรัฐ เพื่อความมั่นคงและก้าวหน้าของภูมิภาคตลอดจนสร้างสันติสุขของโลก การกำหนดนโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะมีนโยบายเฉพาะของตนที่จะกำหนดขอบเขต และเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถาบันและนักศึกษาจะจัดกิจกรรมอะไรได้มากน้อยเพียงใด

1.4 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนา นักศึกษาให้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในสังคมของนักศึกษาเอง เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุญาตให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาได้ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้มีบันทึกข้อความที่ ทม. 0204/ว.41 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2521 ถึงอธิการบดีและผู้อำนวยการสถานศึกษาเอกชน แจ้งให้สถาบันการศึกษาที่สังกัด

ทบวงมหาวิทยาลัยทุกแห่ง ถือปฏิบัติตามวัตถุประสงค์เหมือนกันหมดดังต่อไปนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2521: 3-12)

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2522 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้ คือ “สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา จัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในฐานะเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมประสบการณ์ทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ส่งเสริมพลานามัย ปลูกฝังคุณธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาแล้ว เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญา ร่างกายและจิตใจ”

1. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่นักศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีให้หมู่นักศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งในด้านวิชาการประสบการณ์วิชาชีพขั้นสูงแก่นักศึกษา
4. เพื่อปลูกฝังรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

นอกจากนี้กิจกรรมนิสิตนักศึกษาจะดำเนินไปไม่ได้ถ้าไม่มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน วัตถุประสงค์เป็นเสมือนทิศทางการดำเนินการทั้งหลายสรุปจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้สมบูรณ์ จะต้องมียุจุดมุ่งหมาย ดังนี้คือ

1. เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
2. เพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง
3. เพื่อให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้สำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนต่างๆ
6. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
7. เพื่อส่งเสริมแรงจูงใจที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา
8. เพื่อพัฒนาความสามัคคีในมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนา นักศึกษาให้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนใน การแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำผู้ ตามที่ดี ในสังคมของนักศึกษาเอง

เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุญาตให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาได้ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้มีบันทึกข้อความที่ ทม. 0204/ว.41 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2521 ถึง อธิการบดีและผู้อำนวยการสถานศึกษาเอกชน แจ้งให้สถาบันการศึกษาที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทุกแห่ง ถือปฏิบัติตามวัตถุประสงค์เหมือนกันหมดดังต่อไปนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2521: 3-12)

1. เพื่อพัฒนาศึกษาให้บุคลิกภาพที่เหมาะสม
2. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อทำให้นักศึกษามีความสนใจกว้างขึ้น
4. เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา
6. เพื่อพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา
7. เพื่อให้นักศึกษามีความรักศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย
8. เพื่อให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
9. เพื่อให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพในอนาคต
10. เพื่อให้นักศึกษารู้จักใช้ทักษะทางสังคม
11. เพื่อให้นักศึกษารู้จักเสียสละและทำงานให้ส่วนร่วม
12. เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาลักษณะนิสัยและความคิดที่ดี
13. เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน
14. เพื่อให้นักศึกษามีความสามัคคี
15. เพื่อให้นักศึกษาสามารถปกครองตนเองได้

1.5 ขอบข่ายการจัดกิจกรรมนักศึกษา

การจัดกิจกรรมศึกษานั้น ต้องอยู่บนรากฐานที่จะดำเนินการให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ภายใต้ระเบียบข้อบังคับของสถาบันการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยได้ กำหนดขอบข่ายการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529: 7-8)

1) กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องกับการกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และการบำเพ็ญประโยชน์ ส่วนกิจกรรมด้านวิชาการจะต้องเสริมสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองและเป็นกิจกรรมภายในสถาบันเท่านั้น

2) กิจกรรมนักศึกษาจะต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

3) กิจกรรมนักศึกษาจะต้องทำในสถานที่ศึกษาเท่านั้น การจัดนอกสถานศึกษาจะต้องได้รับอนุญาตจากสถาบันก่อน

4) การไปพัฒนาท้องถิ่นหรือชนบท จะทำได้ต่อเมื่อเป็นการร่วมมือกับทางหน่วยราชการหรือเป็นโครงการของราชการเท่านั้น

5) กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่เสริมทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ทางวิชาการอย่างแท้จริง โดยให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของคณะที่จัดสอนวิชาการด้านนั้นๆ

ขอข่ายการจัดกิจกรรมนักศึกษาควรดำเนินการโดยนักศึกษาหรือสถานที่จัดขึ้น นักศึกษามีความสนใจและสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษายอมรับและให้การสนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อช่วยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

1.6 ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้การสนับสนุนให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้น กิจกรรมนักศึกษามีบทบาทอย่างกว้างขวาง ในการทำงานที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้บรรลุวัตถุประสงค์ กิจกรรมนักศึกษาเป็นภารกิจที่สำคัญ เพราะช่วยให้นักศึกษาเจริญงอกงามเป็นคนโดยสมบูรณ์และสอดคล้องกับ วิจิตร ศรีสะอ้าน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยบรรยายพิเศษในการประชุมสัมมนาผู้บริหารกิจการนักศึกษา วิชาการพัฒนาให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์และมีคุณค่าไม่น้อยไปกว่าการที่จะพัฒนาให้เป็นนักวิชาการหรือนักวิชาชีพที่เก่งกล้าสามารถ

สำเนา ขจรศิลป์ และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2520: 13-14) ซึ่งให้เห็นว่า กิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญและจำเป็นมาก โดยได้สรุปความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิดมีความอยากรู้ อยากรูเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยใจอันบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนักศึกษาดังต่อไปนี้

- 1) ช่วยพัฒนานักศึกษาในด้าน สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
- 2) ช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3) ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังงานทางด้านร่างกาย ความคิดและการกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษาและต่อประเทศชาติ

ความสำคัญต่อประเทศในแต่ละปีนักศึกษาประมาณ 20,000 คน ได้ออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ห้องสมุด ฝายน้ำล้น ดั่งเก็บน้ำฝน ห้องสุขา เป็นต้น นอกจากนี้นักศึกษายังช่วยให้ประชาชนในชนบทเข้าใจการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมแผนใหม่ การสาธารณสุขและการศึกษา เพื่อช่วยให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา มีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุงพัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬา ช่วยทำให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติมีร่างกายแข็งแรง ซึ่งจะเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การแข่งขันกีฬานักศึกษาระหว่างประเทศยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของประเทศทางหนึ่ง กิจกรรมนักศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอันมากในต่างประเทศมีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของกิจการนักศึกษาหลายคน แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ได้แนวความคิดมาจากนักศึกษาชื่อ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งให้ข้อคิดว่าการศึกษาคือการรวบรวมประสบการณ์ที่มีคุณค่า ให้แก่นักศึกษา หมายถึง การที่นักศึกษาได้เรียนรู้และรับรู้สิ่งต่างๆจากสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าเหมาะสมแก่นักศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษาก็คือ การพัฒนาคนในด้านวิชาการ สติปัญญา สังคม ศิลปะ และร่างกาย และได้กล่าวต่อไปว่า เราจะต้องสร้างบรรยากาศในสถาบันอุดมศึกษา ในด้านการเรียนการสอน การกีฬา ศิลปะ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ความชำนาญในด้านต่างๆตามความต้องการของแต่ละบุคคล และเน้นว่า งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในกระบวนการอุดมศึกษาในการพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทักษะของนักศึกษาและนักจิตวิทยาดังกล่าว ย่อมชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญและมีความจำเป็นมากในการพัฒนาบุคคล

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

2. แนวคิดของการรับรู้

2.1 ความหมายของการรับรู้

การรับรู้เป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลเมื่อได้รับสิ่งเร้าและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ที่แสดงออกกับมนุษย์ด้วยกันเองหรือแสดงออกสู่สังคม ได้มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายและความสำคัญของการรับรู้ไว้หลายประการดังนี้

รัจรี นพเกตุ (2540: 29) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง ขบวนการประมวลและตีความ ข้อมูลต่างๆที่อยู่รอบๆตัวเราที่ได้จากความรู้สึกรู้สึก ส่วนความรู้สึกรู้สึกเกิดจากการกระตุ้นอวัยวะรับความรู้สึกซึ่งมีอยู่ 5 ชนิด คือ ตาหู จมูก ลิ้น และผิวหนัง การรู้สึกจึงมีลักษณะง่ายตรงไปตรงมาไม่ตกอยู่ได้

อิทธิพลของการเรียนรู้ ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ ฯลฯ ส่วนการรับรู้จะเป็นขบวนการต่อไป คือ ตีความจากสิ่งที่ได้รับจากการรู้สึกลอกมาให้ความหมายว่า สิ่งที่เห็นอยู่คืออะไร เสียงที่ได้ยิน คือเสียงอะไร การรับรู้จึงมีเรื่องของจิตวิทยา คือการเรียนรู้ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ ฯลฯ เข้ามามีบทบาทร่วมอยู่ด้วย

สุชา จันทรเฒ (2540: 119) กล่าวคือ การรับรู้เป็นขบวนการที่มีระดับตั้งแต่ง่ายสุดถึงซับซ้อนที่สุดจนยากแก่การเข้าใจ นักจิตวิทยาได้ให้ความหมายการรับรู้แตกต่างกันออกไป

จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ (2529: 22) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่า การรับรู้คือการสัมผัสที่มีความหมาย การรับรู้เป็นการแปลหรือตีความแห่งการสัมผัสที่ได้รับออกมาเป็นสิ่งที่หนึ่งสิ่งใด ที่มีความหมายหรือรู้จักเข้าใจ ซึ่งในการแปลตีความนี้จำเป็นที่จะต้องใช้ประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิม หรือความชัดเจนที่เคยมีมาก่อน ถ้าไม่มีความรู้เดิม หรือลืมเรื่องนั้นๆเสียแล้วก็ก็จะไม่มีการรับรู้ กับสิ่งเร้านั้นๆจะมีก็แต่เพียงการสัมผัสกับสิ่งเร้าเท่านั้น

เดโช สวานานนท์ (2518: 35) กล่าวถึงการรับรู้ว่า หมายถึงการที่ร่างกายกับสิ่งเร้าต่างๆ ผ่านทางประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งแล้วตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นออกมา

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการรับรู้ที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึงสภาพความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่รอบๆตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือสิ่งของเกิดขึ้นจากการได้รับสัมผัสจากสิ่งเร้าภายนอกผ่านประสาทสัมผัสของร่างกาย แล้วแปลความหมายโดยอาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ จนเป็นความรู้ความเข้าใจในสิ่งนั้นๆและมีผลต่อการแสดงออกพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นอีกด้วย

2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

การรับรู้ของมนุษย์อาจจะแตกต่างกันออกไปได้แม้ว่าจะเป็นการรับรู้ในสิ่งเร้าสิ่งเดียวกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้แบ่งออกได้ 2 ประการ

จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ (2529: 23) คือ

1. อิทธิพลจากองค์ประกอบภายใน อันได้แก่คุณสมบัติของผู้รับรู้ ได้แก่ ความต้องการหรือแรงขับ คุณค่าความสนใจและประสบการณ์เดิม

2. บทบาทของปัจจัยสังคมภายนอก ได้แก่ ความยึดมั่น ความเชื่อถือ คำบอกเล่า คำแนะนำที่ได้รับต่อกันมา

ปัจจัย 2 ประการที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ คือ

1. คุณสมบัติภายในจิตใจของผู้รับรู้ ได้แก่ ความสนใจ ความต้องการทัศนคติ

2. คุณสมบัติของสิ่งเร้าภายนอกที่มีต่อความสนใจ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งเร้า ขนาดของสิ่งเร้า การเคลื่อนไหวของสิ่งเร้า และการเกิดซ้ำของสิ่งเร้า

ปัจจัยที่มีผลต่อความแม่นยำในการรับรู้เกี่ยวกับสังคมและบุคคล ประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านผู้รู้ ได้แก่ สติปัญญาและความสามารถพิเศษส่วนตัว บุคลิก สภาวะอารมณ์ ในขณะนั้น เพศ และอายุของผู้รับรู้
2. ปัจจัยด้านผู้ถูกรับรู้ ได้แก่ ความเต็มใจของผู้ถูกรับรู้ในการเปิดเผยตนเอง อุปนิสัยเด่นของผู้ถูกรับรู้ที่มองเห็นได้ชัดแจ้ง และการทราบถึงลักษณะที่สรุปไว้เป็นเอกลักษณ์ ประจำกลุ่ม เช่นหน้าที่สังคมกำหนดให้
3. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับรู้และผู้ถูกรับรู้
4. สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบันที่มีผลต่อการรับรู้ รวมถึงประสบการณ์เดิมของผู้รับรู้

พัชนี วรกวิน (2526) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มี 4 ประการคือ

1. คุณสมบัติของผู้รับรู้ คุณสมบัตินอกกายในของผู้รับรู้ มีส่วนในการรับรู้อย่างมาก เพราะบอกแนวโน้มว่าจะเกี่ยวข้องกับสภาวะที่เป็นจริงของสิ่งเร้าอย่างไร คุณสมบัติเหล่านั้น ได้แก่ แรงขับความต้องการ ทักษะสติ บุคลิกภาพ และการปรับตัวส่วนบุคคล
2. การใส่ใจ เกิดจากการมีสิ่งเร้าที่มีลักษณะเด่นผ่านเข้ามา ร่างกายเกิดความพร้อมและตอบสนองเนื่องจากการใส่ใจจะทำให้คนได้ยิน ได้เห็นสิ่งนั้นๆก่อนเสมอ
3. การเตรียมพร้อมในการรับรู้ ความพร้อมในการรับรู้จะเกิดขึ้นก่อนมีสิ่งเร้ากระตุ้น การเตรียมพร้อมจะช่วยให้บุคคลคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งที่จะเกิดขึ้น และเตรียมพร้อมตัวเองอย่างเต็มที่ ต่อการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในสถานการณ์นั้นๆ และในกรณีที่ถูกวางเงื่อนไขมาก่อนจะทำให้รับรู้แต่สิ่งที่เป็นเงื่อนไขนั้นเท่านั้น
4. บุคลิกภาพของบุคคล บุคคลที่มีบุคคลที่มีทัศนคติต่อสังคมต่างกันจะรับรู้สิ่งของหรือวัตถุที่มีลักษณะเป็นสองนัยต่างกัน

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ ทำให้สามารถสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ได้เป็น 2 ประการ คือ

1. ปัจจัยทางด้านผู้รับรู้ ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยทางด้านประชากร คือ เพศ อายุ
 - 1.2 ปัจจัยทางด้านสังคม คือการศึกษา ภาษา ประเพณี วัฒนธรรม ประสบการณ์
 - 1.3 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา คือ ทักษะสติ ความเชื่อ ค่านิยม ความต้องการ สติปัญญา ความพร้อม การเห็นคุณค่า บุคลิกภาพ ความสนใจ และการปรับตัว

2. ปัจจัยด้านสิ่งเร้าภายนอก คือ ข่าวสารและลักษณะของสิ่งเร้า อันได้แก่ ขนาดความเข้มของการเคลื่อนไหว ระยะเวลาความถี่ของการได้รับสิ่งเร้า ความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า

2.3 แนวคิดของการตระหนักรู้ทางสังคม

2.3.1 ความหมายของการตระหนักรู้ทางสังคม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 20) กล่าวว่า การตระหนัก หมายถึง การที่บุคคลถูกคิดได้ หรือการเกิดขึ้นในความรู้สึกว่ามีสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์หนึ่งหรือสถานการณ์ ซึ่งการรู้สึกว่ามีหรือการได้ถูกคิดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในสภาวะจิตใจ แต่ไม่ได้แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถ จำได้ หรือระลึก ได้ถึงลักษณะบางอย่างของสิ่งนั้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523: 133) ได้กล่าวถึงความหมายของการตระหนักไว้ว่า เป็นพฤติกรรมขั้นต่ำสุดทางด้านความรู้ แต่การตระหนักนั้นไม่ได้เกี่ยวกับความจำหรือสามารถระลึกได้ การตระหนักหมายถึงความสามารถนึกคิดความรู้สึก สิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจภาวะ

จากแนวคิดข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า กระบวนการรู้ทางสังคมหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเข้าใจคน เข้าใจสถานการณ์ทางสังคม และเข้าใจถึงกระบวนการในการเข้าไปควบคุมสถานการณ์ทางสังคม

2.3.2 องค์ประกอบของการตระหนัก

องค์ประกอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการตระหนักมี 3 ประการ วรรณ เจียรตันศิริกุล (2531: 11) คือ

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) จะเริ่มต้นจาก ระดับง่าย และมีการพัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ

2. อารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกด้านทัศนคติ ค่านิยม ความตระหนักชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี เป็นองค์ประกอบในการประเมินสิ่งเร้าต่างๆ

3. พฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นการแสดงออกทั้งทางวาจา กิริยา ท่าทางที่มีต่อสิ่งเร้า หรือแนวโน้มที่บุคคลจะกระทำ

องค์ประกอบของการตระหนักรู้ทางสังคมไว้ 3 ด้าน คือ

1. ความรู้สึกไว (Sensitive)
2. การหยั่งรู้ (Insight)
3. การสื่อสาร (Communication)

องค์ประกอบที่สำคัญของการตระหนักรู้ทางสังคมไว้ 3 องค์ประกอบ คือ

1. การรับรู้ (Perception) เกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม
2. การตีความ (Interpretation)

3. การกระทำ (Action) หรือการแสดงออกเกี่ยวกับสถานการณ์นั้นๆ

2.4 แนวคิดของการมีส่วนร่วม

2.4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมเป็นพฤติกรรมที่ประชาชน หรือคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมได้พัฒนาความรู้ความสามารถ โดยแสดงออกในรูปแบบต่างๆ เพื่อพัฒนาทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และสังคม ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ตลอดจนระบบสังคมนั้น จะต้องเกิดจากแนวคิดหลายๆด้านเพื่อความเข้าใจในการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมให้ดีขึ้น จึงได้ศึกษาดังนี้

กรณีกา ชมดี (2525: 11) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง ความร่วมมือของประชาชนไม่ว่าปัจเจกบุคคล หรือกลุ่มงานที่เห็นพ้องด้วยกัน และเข้าร่วมรับผิดชอบเพื่อดำเนินพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ โดยการกระทำผ่านกลุ่ม หรือองค์กรเพื่อให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2526: 6) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วม หมายถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณา ตัดสินใจการร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบต่อตัวประชาชนเอง มนุษย์ทุกคนต่างมีความปรารถนาที่อยู่กับผู้อื่นอย่างมีความสุข ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นและพร้อมที่จะอุทิศเพื่อกิจกรรมของชุมชน ขณะเดียวกันมนุษย์สามารถพัฒนาได้ถ้ามีโอกาส และได้รับการชี้แนะอย่างถูกต้อง

กาญจนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ (2530: 40) ให้ความหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา คือการให้คนมีโอกาสหาทางเลือกเองมีโอกาสจัดการด้วยตนเองมีโอกาสใช้เครื่องมือด้วยตนเอง

โสภณ หมวดทอง (2533: 12) สรุปว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนนั้น มีปัจจัยทางสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ อาชีพ และที่อยู่อาศัยเข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนจะได้รับความร่วมมือบรรลุความสำเร็จได้จะต้องได้รับความเห็นพ้องต้องกันของชุมชนเป็นส่วนมาก หรือการดำเนินงานกิจกรรมในนามกลุ่มองค์กรของชุมชน

บรรจง กนะกาสัย (2540: 10) สรุปว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง ความร่วมมือของประชาชน หรือกลุ่มคนที่เห็นพ้องต้องกันเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อดำเนินการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ โดยกระทำผ่านกลุ่มหรือองค์กร เพื่อบรรลุถึงการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์

จากความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลากหลายพอสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่มีปัจเจกบุคคลที่ดี กลุ่มคนหรือองค์กรประชาชนที่ดี ได้อาสาเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ร่วมในการดำเนินโครงการร่วมแบ่งปันผลประโยชน์และร่วมติดตามผลด้วยความสมัครใจ โดยปราศจากข้อกำหนดที่มาจากบุคคลภายนอกและเป็นไปเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิกในชุมชน รวมทั้งมีอำนาจอิสระในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการพัฒนาให้กับสมาชิกด้วยความพึงพอใจ และผู้เข้ามามีส่วนร่วมมีความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการด้วย

2.4.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วม

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วมเพื่อเป็นกรอบในการศึกษาไว้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมศึกษาปัญหา
2. การมีส่วนร่วมวางแผน
3. การมีส่วนร่วมปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมติดตามผล
5. การมีส่วนร่วมบำรุงรักษา

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาของประชาชน คือ การที่ประชาชนจะเข้ามามีบทบาทในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไข และร่วมมีผลประโยชน์ ซึ่งกระทำได้ 4 ลักษณะ คือ

1. เป็นผู้มียุทธศาสตร์สำคัญในการกำหนดว่าอะไรคือความจำเป็นขั้นพื้นฐานของชุมชน
2. เป็นผู้ระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อตอบสนองความจำเป็นพื้นฐาน
3. เป็นผู้มียุทธศาสตร์ในการปรับปรุงวิธีการกระจายสินค้าและบริการให้สมบูรณ์ขึ้น
4. เป็นผู้ได้รับความพึงพอใจจะเกิดแรงจูงใจที่สร้างกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

โคเฮน และอัฟพอฟฟ์ (Cohen and Uphoff, 1980: 20, อ้างถึงใน มนตรี ปิ่นแก้ว, 2551: 17) ได้แบ่งลักษณะของการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ริเริ่ม ตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากรการบริหาร และการประสานความร่วมมือ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้านวัสดุ ผลประโยชน์ทางสังคมหรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

จากแนวความคิดเกี่ยวข้องกับลักษณะของการมีส่วนร่วมดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าลักษณะของการมีส่วนร่วม ได้แก่

1. การร่วมประชุมวางแผนดำเนินการ โดยการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ
2. การร่วมดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้
3. การร่วมแบ่งปันผลประโยชน์ คือ การเข้าร่วมในการใช้ประโยชน์
4. การร่วมในการติดตามผลงาน

2.4.3 ขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

เจมส์ คีค ปิ่นทอง (2526: 10) ได้สรุปการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการ
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุน และปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผล

ขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจะต้องมีทุกขั้นตอนดังนี้ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการลงมือทำเอง
3. การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม มีขั้นตอนดังนี้

1. ประชุมวางแผนดำเนินการ และแสดงความคิดเห็น
2. ปฏิบัติตามแผนด้วยการลงมือกระทำ
3. แบ่งปันผลประโยชน์จากการพัฒนา

ผล ประเมินผลแผนงานที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ปฏิรูปภาวธรรม

2.4.4 เงื่อนไขการมีส่วนร่วม

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2525: 186) ได้กล่าวถึงเงื่อนไขการมีส่วนร่วมไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ประชาชนต้องมีอิสรภาพที่จะมีส่วนร่วม (Freedom to participation)
2. ประชาชนต้องสามารถที่จะมีส่วนร่วม (Ability to participation)
3. ประชาชนต้องเต็มใจที่จะมีส่วนร่วม (Willingness to participation)

นอกจากนี้ ความสำเร็จของการมีส่วนร่วม ยังขึ้นกับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ประชาชนต้องมีเวลาที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรม การมีส่วนร่วมไปเหมาะสมกัน

สถานการณ์ฉุกเฉิน

2. ประชาชนต้องไม่เสียเงินทอง ค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมมากเกินไปที่เขาประเมินผลตอบแทนที่จะได้รับ

3. ประชาชนต้องมีความสนใจที่สัมพันธ์สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมนั้น

4. ประชาชนต้องสามารถสื่อสารรู้เรื่องกันทั้งสองฝ่าย

5. ประชาชนต้องไม่รู้สึกระทบกระเทือนต่อตำแหน่งหน้าที่หรือสถานภาพทางสังคมหากจะมีส่วนร่วม

เงื่อนไขของการมีส่วนร่วมที่จะก่อให้เกิดการพัฒนามี 3 ประการ คือ

1. ความช่วยเหลือจากภายนอก ซึ่งอาจจะเป็นองค์กรพัฒนาของรัฐ องค์กรเอกชน นักวิชาการและนักพัฒนาในรูปของการช่วยเหลือทางด้านการเงิน การเมือง และความรู้ เทคนิค

2. ความพร้อมภายใน เช่น ผู้นำ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและกายภาพ ช่องโอกาส การเข้าร่วม วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

3. การบำรุงรักษา เช่น ในรูปของสิ่งจูงใจ การบริหาร และการจัดการองค์กรและ กิจกรรมตลอดจนการแทรกแซงจากภายนอก

สรุปแนวความคิดที่เกี่ยวกับเงื่อนไขของการมีส่วนร่วม

1. ประชาชนต้องมีความอิสระ และสามารถที่จะมีส่วนร่วมได้อย่างเสรี โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเกินไปความสามารถของเขา

2. ประชาชนต้องได้รับความสนับสนุนจากหลายฝ่าย เช่น หน่วยงานราชการ องค์กรเอกชนและนักพัฒนาในท้องถิ่น

3. ประชาชนต้องมีความสนใจที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมนั้น และสามารถสื่อสารรู้เรื่องในกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างดี

2.4.5 เครื่องมือวัดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

เครื่องมือวัดการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยได้กำหนดระดับความสำคัญของการมีส่วนร่วมกิจกรรมของสมาชิกในองค์กรของชุมชน ดังนี้

1. การมีความสนใจและร่วมประชุม

2. การให้การสนับสนุนช่วยเหลือ

3. การเป็นสมาชิกและกรรมการ

4. การเป็นเจ้าหน้าที่

2.4.6 ลักษณะของผู้เข้ามามีส่วนร่วม

โคเฮน และอัฟพอฟฟ์ (Cohen and Uphoff, 1980: 69-78) ได้แบ่งลักษณะของผู้เข้ามามีส่วนร่วมออกเป็น 8 ลักษณะคือ

1. อายุและเพศ ปัจจัยนี้เป็นตัวแปรที่บ่งบอกถึงลักษณะส่วนบุคคล จะมีปัญหาบ้างก็อยู่ตรงที่ว่า การกำหนดอายุของคนกลุ่มต่างๆ คือ จะกำหนด อายุตามแบบปฏิทินหรือตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ความสำคัญของประชากรในการมีส่วนร่วม ก็คือ การมีส่วนร่วมเชิงเศรษฐกิจ หรือการมีประชากรกลุ่มวัยทำงานหลายๆในชุมชน เช่น โครงการปรับปรุงพื้นที่เลี้ยงสัตว์ ต้องใช้คนอายุระดับปานกลาง การสร้างสะพานก็ไม่ต้องใช้คนพวนี้ และสำหรับเรื่องเพศนั้น ในปัจจุบันจะมีแนวโน้มว่าเพศหญิงจะเข้ามามีบทบาทในการพัฒนามากขึ้น

2. ฐานะของครอบครัวมีส่วนสำคัญมากหากพิจารณาในด้าน โครงสร้างของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยทั่วไปแล้วหัวหน้าครอบครัวมักจะมีอำนาจในการตัดสินใจมากกว่าสมาชิกคนอื่นๆในครอบครัว ฉะนั้นเราจะต้องศึกษาหัวหน้าครอบครัวของอาชีพต่างๆ หรือเผ่าต่างๆ เข้ามาร่วมประชุม หรือมีส่วนร่วมในการอภิปรายแตกต่างกันอย่างไร

3. การศึกษา ลักษณะด้านการศึกษานี้ จะเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ด้านเทคนิค หรือความเสมอภาคของโครงการ ในเขตชนบทที่กำหนดไว้ได้ชัดเจนก็คือ คนในชุมชนจะต้องอ่านออกเขียนได้เป็นอย่างน้อย ซึ่งวัดได้โดยดูจากจำนวนปีที่เข้าโรงเรียนแต่ในทางที่ดีแล้วควรพิจารณาปัจจัยด้านอายุเพศประกอบด้วย เพราะคนที่ไม่รู้หนึ่งที่มีอายุ 25 ปี ย่อมได้รับความช่วยเหลือในการให้อ่านออกเขียนได้มากกว่าคนที่อายุ 65 ปีขึ้นไปที่ไม่รู้หนังสือ

4. การแบ่งแยกทางสังคม เชื้อชาติ ศาสนา ชนชั้นและถิ่นกำเนิด ลักษณะด้านนี้จะมี ความซับซ้อนมากในการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมโครงการด้านนี้ จึงให้พิจารณาเฉพาะบริเวณที่มีประชากรที่มีความแบ่งแยกในเรื่องดังกล่าวนี้ที่เด่นๆเท่านั้น พื้นที่ใดที่ไม่มีปัญหาด้านชนกลุ่มใหญ่ ชนกลุ่มน้อย ก็ไม่ต้องให้ความสำคัญอะไรมากนัก แต่เราไม่สามารถที่จะบอกได้ชัดเจนลงไปได้ว่า ระหว่างความแตกต่างทางสังคมกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม สิ่งไหนมีความสำคัญมากกว่ากัน ลักษณะความแตกต่างด้านนี้จะมีความสัมพันธ์ต่อความแตกต่างด้านระดับการศึกษาและระดับของรายได้ เป็นต้น

5. อาชีพ ลักษณะทางอาชีพนี้กำหนดไว้เพื่อให้การกำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับผลประโยชน์ทำได้ง่ายขึ้น โดยทั่วไปแล้วอาชีพมักจะแยกออกเป็นอาชีพเกษตรและไม่ใช่อุตสาหกรรม แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของอาชีพในพื้นที่ที่โครงการดำเนินอยู่

6. ระดับและแหล่งของรายได้ หากพิจารณา ถึงกลุ่มผู้ยากจนในชนบทแล้ว การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมสามารถจะได้ในรูประดับรายได้ของผู้เข้ามามีส่วนร่วม แม้ก่อนข้างจะยากในการวัดก็ตาม เพราะว่าข้อมูลเกี่ยวกับรายได้นี้มักจะมีไม่ติดต่อกันและเชื่อถือไม่ค่อยได้ ชาวบ้านส่วนใหญ่มักจะปกปิดรายได้ที่แท้จริง เนื่องจากกลัวจะเสียภาษี การวัดระดับรายได้จึงมักจะใช้การวัดตัวแทน เช่น ระดับการศึกษา หรือ อาชีพ หรือ การถือครองที่ดิน และอีกประเด็นหนึ่งได้แก่

แหล่งของรายได้ เพราะปัจจุบันเราได้เน้นที่จะเปลี่ยนจากการเกษตรเพียงพอเพื่ออุปโภคบริโภค มาเป็นการเกษตรเพื่อการค้า หากปรากฏว่าคนใดมีสินค้าการเกษตรหลายชนิดก็แสดงว่ามีแหล่งรายได้หลายทางและมีรายได้ดีขึ้น

7. ระยะเวลาที่ตั้งถิ่นฐานในท้องถิ่น และระยะทางจากบ้าน ไปยังสถานที่ดำเนินโครงการ คนที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐานในท้องถิ่นนานก็จะเข้ามามีส่วนร่วมมากกว่าคนที่ระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐานในท้องถิ่นไม่นาน ในทำนองเดียวกันหากระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ดำเนินโครงการใกล้ คนก็จะเข้ามามีส่วนร่วมมากกว่าคนที่ระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ดำเนินโครงการไกล

8. การถือครองที่ดินและสถานภาพการได้รับว่าจ้าง หากพิจารณาในกลุ่มผู้ที่ยากจนที่สุดแล้ว การวิเคราะห์การเข้ามามีส่วนร่วมจากผู้ที่ไม่มีที่ดิน หรือผู้ว่างงานในด้านการตัดสินใจการดำเนินโครงการ และการได้รับผลประโยชน์จากโครงการนั้น จะต้องทำไปในลักษณะเฉพาะอย่าง เพราะเราถือว่าคนพวกนี้เป็นชนกลุ่มอาชีพพิเศษกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่ก็ต้องให้ความสนใจใส่เท่ากับพวกคนอื่น

จากลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วมดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การระดมทุนการพัฒนา ด้านต่างๆจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ยาก หากขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนและบางโครงการอาจไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะประชาชนไม่เห็นด้วย หรือการเกิดความขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่ผู้เข้ามาปฏิบัติงานในพื้นที่ ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนนับว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จของโครงการ และประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินโครงการ

2.4.7 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพทางสังคม การศึกษา อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น จำนวนสมาชิกในครอบครัว และลักษณะครอบครัว ตลอดจนค่านิยมทางสังคม

การมีส่วนร่วมประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการคือ

1. มีความเกี่ยวข้องทั้งทางด้านจิตใจ อารมณ์ (Ego-involve) และด้านการทำงาน (Task-involve)
2. มีการประสานงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของกลุ่ม และมีการติดต่อสื่อสารทั่วไประหว่างบุคคลในกลุ่มนั้น
3. มีความรับผิดชอบร่วมกับกลุ่มทั้งในด้านความสำเร็จ และความล้มเหลวเป็นความรู้สึกที่ผูกพันกับการทำงานและการเชื่อถือไว้วางใจ

ปัจจัยของการมีส่วนร่วมไว้ 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยของสิ่งจูงใจ หมายถึง การที่ประชาชนจะเข้าไปมีส่วนในกิจการใดๆ นั้น จะมีเหตุผลที่สำคัญ คือ ประการแรกมองเห็นว่าตนจะได้ผลตอบแทนในสิ่งที่ทำไป และประการที่สอง การได้รับการบอกกล่าวหรือได้รับการชักชวนจากบุคคลอื่นให้เข้าร่วม โดยมีสิ่งจูงใจเป็นตัวนำ

2. ปัจจัยโครงสร้างของโอกาสหรือช่องทางในการเข้าร่วม หมายถึง การมองเห็นช่องทางในการมีส่วนร่วมและมองเห็นประโยชน์ที่ได้รับหลังการมีส่วนร่วมดังนั้นพื้นฐานทางด้านโครงสร้างของช่องทางมีส่วนร่วม จึงควรมีลักษณะดังนี้คือประการแรกเปิดโอกาสให้ทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ประการที่สอง มีการกำหนดเวลาที่ชัดเจนแน่นอนเพื่อผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมจะสามารถกำหนดเงื่อนไขจากสภาพเป็นจริงของตนได้ และประการที่สาม มีการกำหนดลักษณะของกิจกรรมที่แน่นอนว่าจะทำอะไร

3. ปัจจัยด้านอำนาจในการส่งเสริมกิจกรรมของการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนสามารถกำหนดเป้าหมาย วิธีการและผลประโยชน์ของกิจกรรมได้

ชูเกียรติ กัยลี (2536: 19-21) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมออกได้ 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล
2. ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ
3. ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร

จากแนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยการมีส่วนร่วมดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมมี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ปัจจัยที่สอง คือ ปัจจัยทางสังคม และเศรษฐกิจ ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ และเป็นการสมาชิกกลุ่ม ส่วนปัจจัยที่สาม คือ ปัจจัยทางการสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารทั้งสื่อสารมวลชนและสื่อบุคคล เป็นต้น

ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ 11 ประการ ดังนี้

1. การปฏิบัติตนให้คล้อยตามความเชื่อพื้นฐาน กล่าวคือ บุคคลและกลุ่มบุคคลดูเหมือนจะเลือกแบบวิธีการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องและคล้ายคลึงกับความเชื่อพื้นฐานของตนเอง
2. มาตรฐานของคุณค่า บุคคลและกลุ่มบุคคลเหมือนจะปฏิบัติในลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณค่าของตนเอง
3. เป้าหมาย บุคคลและกลุ่มบุคคลดูเหมือนจะส่งเสริม ปกป้อง และรักษาเป้าหมายของตนเอง

4. ประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา พฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลบางครั้งมีรากฐานมาจากประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา

5. ความคาดหวัง บุคคลและกลุ่มบุคคลจะประพฤติปฏิบัติตามแบบที่ตนคาดหวังว่า จะต้องประพฤติในสถานการณ์เช่นนั้น ทั้งยังชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นในลักษณะที่ตนคาดหวังจากผู้อื่นด้วยเช่นกัน

6. การมองแต่ตัวเอง บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่างๆซึ่งคิดว่าตัวเองควรกระทำ เช่นนั้น

7. การบีบบังคับ บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่างๆด้วยความรู้สึกที่ตนถูกบังคับให้ทำ

8. นิสัยและประเพณี บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่างๆซึ่งเรามีนิสัยชอบกระทำเมื่ออยู่ในสถานการณ์นั้นๆ

9. โอกาส บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบการปฏิบัติของสังคม โดยเฉพาะในทางที่เกี่ยวข้องกับจำนวนและชนิดของ โอกาส ซึ่งโครงสร้างของสังคม เอื้ออำนวยเข้ามามีส่วนร่วมกันในการกระทำ เช่นนั้น เท่าที่พวกเขาได้รับรู้มา

10. ความสามารถ บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเข้ามามีส่วนร่วมกันในกิจกรรมบางอย่างที่ตนเห็นว่าสามารถทำในสิ่งที่ต้องการให้เขาทำในสถานการณ์เช่นนั้น

11. การสนับสนุน บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเริ่มปฏิบัติเมื่อเขาารู้สึกว่าเขาได้รับการสนับสนุนที่ดีพอให้กระทำการเช่นนั้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกียรติศักดิ์ สูงยิ่ง และพีรฉัตร วัฒนาประสิทธิ์ (2551: 8) ศึกษาความคิดเห็นด้านกิจกรรมนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีความเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์, ด้านส่งเสริมสุขภาพ, ด้านพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพ, ด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับมาก โดยคะแนนเฉลี่ยรวม 3.78, 4.06, 3.97, 4.04, 4.05 ตามลำดับ

นายมนตรี ปิ่นแก้ว (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาเหตุปัจจัยการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี กรณีศึกษา ชมรมน้ำใจศิลปากร สัจจกรทั่วถิ่นไทยและชมรมปลูกต้นไม้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสารทางสังคม การตระหนักรู้ทางสังคมและการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อ

การพัฒนาสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ข่าวสารทางสังคม การตระหนักรู้ทางสังคม และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยมีการตั้งสมมติฐานว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะวิชา ฐานะทางการเงินของบุคคล ภูมิลำเนาจำนวนสมาชิกในครอบครัวและบทบาทของผู้นำครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคม

2. การรับรู้ข่าวสารทางสังคม มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคม

3. การตระหนักรู้ทางสังคม มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคม

ประชากรในการศึกษาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่เป็นสมาชิกชมรมน้ำใจศิลปากรสัญจรทั่วถิ่นไทย จำนวน 60 คน และชมรมปลูกต้นไม้ จำนวน 34 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 94 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for WINDOWS ในการประมวลผล

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรที่ทำการศึกษาทั้งหมด 94 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กว่าครึ่งศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 เกือบทั้งหมดศึกษาอยู่คณะวิทยาการจัดการ โดยมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 4,000 – 5,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4 คนและผู้นำครอบครัวของนักศึกษาประกอบอาชีพเป็นข้าราชการเป็นส่วนใหญ่ มีการรับรู้ข่าวสารทางสังคม การตระหนักรู้ทางสังคมและการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาสังคมอยู่ในระดับสูง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคล มีเพียงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชากร ที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมและเป็นความสัมพันธ์เชิงลบ

2. การรับรู้ข่าวสารทางสังคม มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคม และมีความสัมพันธ์เชิงบวก

3. การตระหนักรู้ทางสังคม มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคม และมีความสัมพันธ์เชิงบวก

ณัฐวิทย์ แสงเทียน (2547) ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการการควบคุม : อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกฤต, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนารงค์

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้าน สถิติปัญหา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ จำแนกตามเพศ ระยะเวลาในการศึกษาใน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญและประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด กลุ่มตัวอย่างเป็น คณะกรรมการนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อผลจากการทำกิจกรรมนักศึกษา ของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 50 ข้อ สถิติที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการวิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบโดยวิธีของเซฟี่

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้าน และโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิงและชายมีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ในด้านร่างกาย และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในแต่ละด้าน และโดยรวมไม่แตกต่างกัน
4. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน
5. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมและศาสนาและคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมศิลปะการแสดงและดนตรี มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของ คณะกรรมการนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร จึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการ วิจัยเพื่อแสวงหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ ซึ่งได้ประยุกต์ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มาดำเนินการวิจัย จึงกำหนดวิธีวิจัยดังนี้ 1) ขอบเขตการวิจัย 2) เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย 3) วิธีการเก็บข้อมูล 4) วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขอบเขตการวิจัย

- 3.1.1 พื้นที่ในการวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
- 3.1.2 ผู้ให้ข้อมูลหลัก กลุ่มประชากรในการศึกษานี้คือกลุ่มนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- 3.2.1 บทความ วรรณกรรม หนังสือ ที่เกี่ยวข้องกับประวัติมหาวิทยาลัยศิลปากร และ ประวัติคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
- 3.2.2 กล้องถ่ายภาพใช้บันทึกภาพในการศึกษา
- 3.2.3 เครื่องบันทึกเสียงใช้ในการบันทึกบทสัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการ วิเคราะห์และสรุปข้อมูล
- 3.2.4 แบบสัมภาษณ์ (Interview form) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการ สัมภาษณ์
- 3.2.5 อุปกรณ์เครื่องเขียนต่างๆและสมุดจดบันทึกใช้ในการบันทึกรายละเอียด เล็กๆน้อยๆ

3.3 วิธีการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(In-depth Interview) เป็นการซักถามพูดคุยกันระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ (ผู้เข้าร่วมกิจกรรม) โดยผู้สัมภาษณ์เป็นแบบข้อคำถามซึ่งจะสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมงานกิจกรรมต่างๆที่ทางคณะกรรมการนักศึกษาเป็นผู้จัดทำขึ้นให้นักศึกษา และสอบถามปัญหาข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงแก้ไข

3.4 วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมกิจกรรมโดยตรง สอบถามข้อมูลเพื่อนำข้อมูลต่างๆไปใช้ในการวิจัย

ข้อมูลทุติยภูมิผู้วิจัยค้นหาข้อมูลจากวารสารต่างๆก่อน จากทางอินเทอร์เน็ต แล้วหลังจากนั้นก็ทำการศึกษารายละเอียดกิจกรรมต่างๆที่คณะกรรมการนักศึกษาจัดตั้งขึ้น ว่ามีกิจกรรมอะไรบ้าง ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาประกอบการทำวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์การปรับเปลี่ยนแนวคิดตามข้อมูลเชิงประจักษ์ (Successive approximation) คือการปรับเปลี่ยนแนวความคิด หรือข้อสมมุติต่างๆที่มีอยู่ก่อนเก็บข้อมูล เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อมีหลักฐานจากข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละกิจกรรม แนวความคิดหรือข้อสมมุติเหล่านั้นควรต้องขยายหรือปรับเปลี่ยน ไปตามข้อมูลที่มีมากขึ้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาทัศนคติและความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมที่คณะกรรมการนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดขึ้น เพื่อศึกษาความต้องการของรูปแบบของการจัดกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษา ศึกษาถึงปัญหาข้อเสนอแนะ และสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกิจกรรม ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และออกแบบการวิจัยแบบการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งจากการศึกษาสามารถเสนอผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ทัศนคติและความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด จำนวน 20 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 13 คนเป็นเพศชาย จำนวน 7 คน โดยประกอบด้วย อายุ 19 ปี จำนวน 2 คน อายุ 20 ปี จำนวน 5 คน อายุ 21 ปี จำนวน 8 คน อายุ 22 ปี จำนวน 5 คน

1.2 ระดับการศึกษา ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 2 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 8 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน

1.3 สาขาวิชาที่เรียนของผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย สาขาวิชาธุรกิจทั่วไป จำนวน 5 คน สาขาวิชาการท่องเที่ยว 3 คน สาขาวิชาธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน สาขาวิชาโรงแรมและที่พัก จำนวน 3 คน สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 4 คน สาขาวิชาการจัดการชุมชน จำนวน 2 คน

1.4 รายได้ของผู้ให้ข้อมูล รายได้เฉลี่ยประมาณ 4,000 – 7,000 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 ทัศนคติและความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

2.1 ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่คณะกรรมการจัดขึ้นบ่อยหรือไม่และส่วนใหญ่กิจกรรมที่เข้าร่วมเป็นกิจกรรมประเภทไหน

ร่วมบ่อยเกือบทุกกิจกรรม (อภิชาติ พูลทรัพย์, 2556)

เข้าร่วมบ่อย ถ้าว่างก็เข้าร่วมทุกงาน ส่วนใหญ่กิจกรรมที่เข้าร่วมเป็นกิจกรรมประเภท บำเพ็ญประโยชน์ (อมรรัตน์ อุดมเจริญศิลป์, 2556)

บ่อยมาก เข้าร่วมทุกเดือน กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและศาสนา เป็นกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (ธรรมรัตน์ ชุมชื่น, 2556)

เข้าร่วมเกือบจะทุกครั้งที่จัดกิจกรรม ทั้งกิจกรรมนันทนาการ บำเพ็ญประโยชน์ (จิราภรณ์ บ่อคำเกิด, 2556)

ไม่ค่อยบ่อย กิจกรรมที่เข้าร่วมส่วนใหญ่ คือกิจกรรมรับน้อง (ชนัญชิตา เจริญวัตร, 2556)

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำ ถ้ามีเวลาว่างตรงกับกิจกรรมต่างๆหรือช่วงเวลาไม่มีเรียน ไม่มีการบ้าน และส่วนใหญ่กิจกรรมที่เข้าร่วมจะเป็นกิจกรรมที่ตนเองสนใจ หรือกิจกรรมที่ได้รับหน้าที่รับผิดชอบต่างๆ เวลาเข้าร่วมกิจกรรมจะเข้าร่วมกับเพื่อนประมาณ 3-4 คนเพราะ ทุกกิจกรรมล้วนแต่เป็นประโยชน์และมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกันเองทั้งสิ้น เมื่อมีเวลาว่างก็จะมาเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น

2.2 เพราะเหตุใดท่านจึงเลือกเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว

ในบางกิจกรรมก็มีบทบาทหน้าที่ในนั้น เช่น การรับน้อง เป็นฝ่ายพยาบาล กิจกรรมกีฬา7สาขาเป็นสตาฟช่วยงาน และเห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นมามีความน่าเข้าร่วม และมีประโยชน์ต่อเราด้วย (อภิชาติ พูลทรัพย์, 2556)

สังคมได้ประโยชน์ มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับจากบุคคลภายนอกเพราะบางกิจกรรมนั้นต้องไปจัดกิจกรรมภายนอก ทำให้เกิดการยอมรับ (อริวัฒน์ ปรีดีเปรม, 2556)

เป็นการผ่อนคลายจากการเรียนหรือเรื่องเครียดต่างๆ ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ไม่เหงา ได้พบเพื่อนใหม่ๆ และได้ช่วยเหลือส่วนรวม (สุวาริ นัยศิริ, 2556)

เหตุที่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะเป็นงานที่ช่วยกันทำ และเป็นกิจกรรมของคณะต้องมีสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมงาน (อมรรัตน์ อุดมเจริญศิลป์, 2556)

จากการสัมภาษณ์พบว่า เหตุที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆคือ มีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม และคิดว่าการทำงานกิจกรรมต่างนั้นมีประโยชน์ต่อสังคมและตนเอง ได้ช่วยเหลือส่วนรวมไม่ว่าจะเป็นในมหาวิทยาลัยเองหรือนอกสถานที่ให้เกิดความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน บางคนก็ไม่ได้มีหน้าที่แต่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะมีความน่าสนใจเป็นกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์ ให้ความสนุกสนานคลายเครียด พักผ่อนจากการเรียน และได้ถือเป็นการได้พบปะ

สังสรรค์กับเพื่อนใหม่ๆ เพื่อนให้เกิดการสนิทสนมกัน ทำให้มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่เหงา และบางกิจกรรมก็ยังสามารถสร้างรายได้ หรือยังได้มีโอกาสไปทำบุญในสถานที่ต่างๆอีกด้วย

2.3 ท่านชื่นชอบกิจกรรมด้านไหนเป็นพิเศษ เช่น กิจกรรมประเภทนันทนาการ ประเภทบำเพ็ญประโยชน์ ประเภทส่งเสริมสุขภาพ เป็นต้น

ชื่นชอบกิจกรรมประเภทนันทนาการมากที่สุดเพราะมีกิจกรรมที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการประกวดดาวเดือนที่มีความสนุกสนาน กิจกรรมรณรงค์ประชุมเชียร์ที่ทำให้ห้องๆ มีความสามัคคีและรักกันมากขึ้น (วิลาสินี บุญธรรม, 2556)

ชื่นชอบกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และ ศาสนา เพราะเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ ทั้งแก่ตนเองและส่วนรวม ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย อาจารย์ บุคลากร และศาสนสถานต่างๆ (ธรรมรัตน์ ชุมชื่น, 2556)

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมประเภทศิลปวัฒนธรรม เพราะเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์เป็นการช่วยเหลือสังคมอีกทางหนึ่ง ส่วนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมนั้น ชื่นชอบเพราะมีความสามารถในการรำ (ชนัญชิตา เจริญวัฒน์, 2556)

ชอบกิจกรรมด้านนันทนาการ อย่างกิจกรรมกีฬา 7 สาขาที่ทำให้ได้ฝึกการทำงาน การแก้ปัญหา อย่างกิจกรรมรณรงค์ก็ทำให้ทั้งเราและน้องได้อะไรหลายๆอย่างจากจุดนั้น (อภิชาติ พูลทรัพย์, 2556)

จากการสัมภาษณ์นั้น ทำให้ได้ทราบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆมีความสนใจในกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งการชื่นชอบเกิดจากตัวบุคคลเองไม่เกี่ยวกับหน้าที่ต่างๆ แต่อย่างไรก็ตาม ทุกประเภทกิจกรรมที่คณะกรรมการจัดนั้นมีคนชื่นชอบโดยให้เหตุผลที่แตกต่างกันออกไปเพราะกิจกรรมทุกประเภทจะเน้นไปที่การใช้ชีวิตในสังคมของนักศึกษาและชุมชนบริเวณรอบๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมรณรงค์ที่เน้นความสามัคคีระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ทั้งภายในมหาวิทยาลัยและบริเวณรอบๆมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคณะกับชุมชนรอบๆ กิจกรรมประเภทศิลปวัฒนธรรมก็เป็นการที่โชว์ศักยภาพของนักศึกษาภายในคณะให้ชุมชนรอบๆ ได้รู้ถึงความสามารถ และนักศึกษาส่วนมากจะชอบกิจกรรมนันทนาการ เพราะเป็นกิจกรรมที่คลายเครียดหลังจากเวลาที่เรียนหนังสือ และยังได้ฝึกงานทำงานแบบเป็นทีมอีกด้วย

2.4 เวลาท่านเข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ เพราะมีความสนใจเอง เพื่อนชวน หรือจากการประชาสัมพันธ์

ส่วนใหญ่แล้วจะเกิดจากความสนใจเอง เพราะชอบทำกิจกรรมทำกิจกรรมแล้วรู้สึกสนุก ไม่เหงา ได้เพื่อนใหม่ๆ (จิราภรณ์ บ่อคำเกิด, 2556)

มีความสนใจเองและจากการประชาสัมพันธ์บ้าง เพราะบางกิจกรรมอาจไม่ทราบ แล้วจะดูกิจกรรมต่างๆตามประชาสัมพันธ์เพื่อที่จะได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่เราชอบ (อมรรัตน์ อุดมเจริญศิลป์, 2556)

มีความสนใจเองและเพื่อนชวนเพราะบางกิจกรรมที่เข้าร่วมเพื่อนอาจไปแสดงในกิจกรรมนั้นๆ หรือเพื่อนอาจมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อนจึงชวนให้เข้าร่วม เพื่อไปเชียร์ หรือไปดู ไปให้กำลังใจ (สุวาริ นัยศิริ, 2556)

จากการประชาสัมพันธ์ เพราะมีความสนใจในการถ่ายภาพจึงเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อไปเก็บภาพบรรยากาศต่างๆ เพื่อฝึกฝนตนเองในการถ่ายรูปและการดูรูปแบบป้ายประชาสัมพันธ์นั้นก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาตนเอง (ภาควงมณี มั่นดี, 2556)

จากการศึกษาทำให้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ส่วนใหญ่แล้วมีความสนใจด้วยตนเอง เพราะเป็นคนชอบทำกิจกรรมหรือมีใจรักในการทำกิจกรรม เพราะในการทำกิจกรรมหนึ่งนั้นจะต้องเกิดจากใจที่รักในสิ่งนั้นๆ พอทำแล้วจะมีความสุขกับงานที่ทำ แต่ในบางคนก็มีความแตกต่างกันไปบ้าง อาจจะเป็นเกิดจากเพื่อนชวน หรือเพื่อนเข้าร่วมกิจกรรมอยู่แล้ว หรืออาจจะเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ทำให้คนรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากขึ้น

2.5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับรูปแบบของกิจกรรมที่ท่านเข้าร่วม

เป็นกิจกรรมที่มีรูปแบบที่สอนน้อง เป็นกิจกรรมที่ดี ทำให้ตัวเองได้พัฒนาทักษะของตนเองและผู้อื่นด้วย (ชญัญชิตา เจริญวัฒน์, 2556)

ทุกกิจกรรมที่จัดขึ้นล้วนแต่มีความหลากหลายที่แตกต่างกันไป ทำให้ได้เจอการจัดงานหลายๆแบบ และนำมาซึ่งการจัดการงานที่แตกต่างกัน ทำให้ได้รับประสบการณ์ที่แปลกแตกต่างกันออกไปในแต่ละรูปแบบกิจกรรม (จิราภรณ์ บ่อคำเกิด, 2556)

กิจกรรมบางกิจกรรมมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้นๆ เป็นอย่างมาก เช่น จัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความสามารถของนักศึกษา กิจกรรมต่างๆที่จัดก็ส่งเสริมให้นักศึกษามาแสดงความรู้ความสามารถจริงๆ ซึ่งถือว่าประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี (วิลาสินี บุญธรรม, 2556)

รูปแบบกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และศาสนา ส่วนใหญ่จะเป็นไปตามขนบธรรมเนียม ประเพณีของไทยอยู่แล้ว ฉะนั้นต้องดำรงรูปแบบกิจกรรมแบบนี้ไว้ให้คงามเพื่อสืบทอดให้รุ่นต่อไป (ธรรมรัตน์ ชุมชื่น, 2556)

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่มองเห็นถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม วัตถุประสงค์จึงเป็นตัวกำหนดรูปแบบกิจกรรมอยู่แล้ว ทำให้รูปแบบกิจกรรมมีความแตกต่าง และมีความหลากหลายออกไป

2.6 ท่านใช้เวลาในการร่วมกิจกรรมนานเท่าใดและคิดว่าเวลาที่ดำเนินกิจกรรมนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ก่อนข้างนาน เพราะเป็นกิจกรรมต่อเนื่อง 4 ปี คิดว่าเวลาเหมาะสม เพราะเป็นกิจกรรมที่เราต้องคอยควบคุมและสอนน้องให้น้องๆ อยู่ในระเบียบและประเพณีของการรับน้อง แต่ความจริงกิจกรรมที่เข้าร่วมนี้ไม่มีกรอบของระยะเวลา แต่เป็นกิจกรรมที่เข้าร่วมตามความสมัครใจจะเลิกเข้าร่วมเมื่อไหร่ก็ได้ (ชนัญชิตา เจริญวิทย์, 2556)

1-2 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมแล้ว (อมรรัตน์ อุดมเจริญศิลป์, 2556)

เวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้นใช้ระยะเวลาประมาณ 1 ชั่วโมงถือว่าไม่เสียเวลามากเกินไป สำหรับตัวเรา ส่วนด้านเวลาให้การดำเนินกิจกรรมที่ได้ดำเนินการนั้นมีความเหมาะสมดี มีการวางแผนลำดับขั้นตอนในภาพรวมของแต่ละกิจกรรมดี (ภาคภูมิ มั่นดี, 2556)

เข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่จบงาน และเวลาที่ดำเนินกิจกรรมนั้นมีความเหมาะสม เพราะมีการดำเนินกิจกรรมเป็นขั้นตอนดี มีการจัดไว้อย่างเหมาะสม (สุวาริ นัยศิริ, 2556)

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้งนั้นมีความเหมาะสม กับ ช่วงเวลาที่ใช้ไปกับกิจกรรม บางคนอาจจะใช้เวลาไม่มากนัก ประมาณ 1-2 ชั่วโมง หรือ อาจจะใช้เวลาเป็นปี ในการทำกิจกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคล และรูปแบบของกิจกรรมด้วย

2.7 ท่านคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นส่งผลกระทบต่อการเรียนของท่านหรือไม่อย่างไร

ไม่มีผลต่อการเรียน เพราะมีคิดว่า ต้องเรียนและทำกิจกรรมควบคู่กันไปอย่างเหมาะสม เพราะการทำกิจกรรมจะทำให้เราเข้าใจในภาคปฏิบัติมากกว่าการนั่งเรียนตำราในห้องเรียน (จิราภรณ์ บ่อคำเกิด, 2556)

ส่งผลคือช่วยทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่ สามารถนำไปปรับใช้กับการเรียนและยังได้ฝึกการแก้ไขปัญหาและการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ซึ่งอาจนำไปสอดคล้องกับการทำงานกลุ่ม การเสียสละการทำงานร่วมกัน เป็นต้น (อริวัฒน์ ปรีดีเปรม, 2556)

ส่งผลบ้างเพราะบางครั้ง เพราะว่าบางครั้งก็มีการจัดกิจกรรมที่ติดต่อกันจนเกินไปจนทำให้แบ่งเวลาไม่ถูก และบางครั้งงาน การบ้าน และเวลาอ่านหนังสือก็มีใกล้เคียงกับการสอบเยอะจนแบ่งเวลาไม่ถูกเลย (อภิชาติ พูลทรัพย์, 2556)

ส่งผล เพราะ เมื่อเวลาที่เราเข้าร่วมจะส่งผลให้เราเกิดอาการเหนื่อยล้าทั้งกายและใจนอนดึกตื่นเช้า เมื่อถึงเวลาที่เราต้องเข้าเรียนจริงๆ เราจะรู้สึกง่วงและไม่มีสมาธิ อันนี้ในกรณีอยู่ปี 1 และปี 2 เพราะต้องเข้าร่วมการฝึกการรับน้อง แต่พอปี 3 และตอนนี้ ปี 4 กิจกรรมจะหนักไปทางกิจกรรมของชมรมมากกว่า ความรับผิดชอบจะหนักไปคนละแบบ พอถึงเวลาเรียนมักจกจะน่างานไปทำขณะเรียน จึงเรียนไม่ค่อยรู้เรื่อง (ชนัญชิตา เจริญวัฒน์, 2556)

จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษามีความเห็นไปใน 2 ทิศทางคือ ส่งผลในทางบวก ที่จะช่วยทำให้เราเกิดประสบการณ์ในหลายๆด้าน ที่ไม่สามารถหาได้จากในห้องเรียน แล้วพร้อมจะนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ส่วนในทางลบ คือ อาจจะแบ่งเวลาไม่ถูก อาจจะเหนื่อยล้าจากการทำกิจกรรม จนทำให้เสียเวลาในการเรียน

2.8 ถ้าท่านไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆเลย ท่านคิดว่าจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลเล็กน้อย เพราะที่ได้รู้จักกับเพื่อนบางคน ที่ไม่เคยทำกิจกรรมเลย เขาก็ใช้ชีวิตอยู่เป็นปกติได้ แต่การทำกิจกรรมนั้นจะทำให้คนที่ทำนั้น มี 3 รู้ด้วยกัน คือ รู้จักกับงาน รู้จักกับเพื่อนร่วมงาน และรู้จักกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงาน (ธรรมรัตน์ ชุมชื่น, 2556)

ส่งผลเป็นอย่างมาก หากข้าพเจ้าไม่เข้าร่วมเลย ข้าพเจ้าคงไม่เคยได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆที่มีความสร้างสรรค์จากมหาวิทยาลัยแห่งนี้เลย (วิลาสินี บุญธรรม, 2556)

มี เพราะจากความชอบส่วนตัวที่ชอบในการพบปะผู้คน การทำงาน ชอบการสร้างมิตรภาพ เพราะฉะนั้นการทำงานจะทำให้เรารู้จักคนมากขึ้น เพื่อจะได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจนิสัยซึ่งกันและกัน (จิราภรณ์ บ่อคำเกิด, 2556)

ส่งผล เพราะถ้าเราไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆเลยจะทำให้สังคมในรั้วมหาวิทยาลัยนั้น แคลง เนื่องจากเราจะไม่ได้พบสิ่งใหม่ ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนใหม่ๆ และประสบการณ์ต่างๆที่เราไม่สามารถหาได้จากที่ไหน (อริวัฒน์ ปรดิ์เปรม, 2556)

จากการศึกษาพบว่าจากความคิดเห็น ของนักศึกษาส่วนใหญ่มองว่า การที่เราไม่เข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ เลย จะส่งผลกระทบให้สังคมการใช้ชีวิตของเรา ในรั้วมหาวิทยาลัยนั้นแคลงขาดปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น ขาดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เพราะในการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมที่จัดขึ้นมานั้นล้วนมีความหมายบางอย่างแอบแฝงกับ

กิจกรรมนั้นๆ เช่น ประสพการณ์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้มีเพื่อน เยอะขึ้น และเมื่อโตขึ้นเรียนจบไปก็จะมีทักษะในการเข้าร่วมสังคมได้ง่ายขึ้น

2.9 ท่านคิดว่ากิจกรรมที่ท่านเข้าร่วมนั้นมีข้อดี – ข้อเสียอย่างไร

ข้อดี-ข้อเสีย กิจกรรมนั้นช่วยฝึกเราให้สามารถทำงานเป็น มีการวางแผน ควรทำอย่างไรให้งานออกมาดี แต่ถ้าไม่รู้จักการแบ่งเวลาหรือจัดสรรเรื่องเรียนก็ทำให้เกิดผลเสีย (อภิชาติ พูลทรัพย์, 2556)

ทำให้ได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น รู้จักใจเขาใจเรา (อภิศนันท์ บันลือศรีสกุล, 2556)

ข้อดี-ทำให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ข้อเสีย-เรื่องเวลาอาจจะสั้นหรือ ยาวเกินไป (สุวาริ นัยศิริ, 2556)

ข้อดี ทำให้เห็นการทำงานของคณะที่จัดงาน เพื่อดูข้อดีข้อเสียและนำมาปรับปรุงและกั ทำให้เกิดมิตรสัมพันธ์ ส่วนข้อเสีย คือ บางครั้งผู้จัดงานก็ขาดทักษะในการทำงาน บางครั้ง กิจกรรมที่จัดต่อเนื่องๆกันบ่อยๆ รูปแบบก็จะซ้ำๆกันโดยไม่มีอะไรแปลกใหม่ (จิราภรณ์ บ่อคำเกิด, 2556)

นักศึกษาส่วนมากที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างพบว่าข้อดีคือกิจกรรมจะช่วยให้มีการทำความ รู้จักและเกิดมิตรสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน พี่ น้อง ในคณะในทางที่ดี และส่วนข้อเสียคือถ้าไม่รู้จักการ แบ่งเวลาให้เป็นก็จะส่งผลเรื่องการเรียนเพราะกิจกรรมส่วนมากมีตอนกลางคืนเลิกงานดึกส่งผลให้ ไปเรียนตอนเช้าไม่ไหว และอีกประเด็นหนึ่งคือผู้จัดงานยังขาดทักษะการทำงานทำให้มีการจัดงาน ในรูปแบบที่ซ้ำๆกันไม่มีอะไรแปลกใหม่ ถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลือกที่จะมาร่วมกิจกรรมของ ทางคณะกรรมการ

2.10 ท่านคิดว่าควรมีการปรับปรุงเรื่องการประชาสัมพันธ์เป็นพิเศษหรือไม่ และควร ปรับปรุงอย่างไร

ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นและทั่วถึงยิ่งขึ้น (อมรรัตน์ อุดมเจริญศิลป์, 2556)

ควรปรับปรุง ควรเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงตัวนักศึกษามากขึ้น เพราะส่วนใหญ่ ไปสเตอร์กิจกรรมแต่ละกิจกรรม ที่ติดตามอาคารต่าง ๆ นักศึกษาก็ไม่ค่อยมีความสนใจ อาจจะเป็นการบอกปากต่อปาก หรืออาจจะเป็น สื่อที่สามารถติดตั้งในห้องพักของนักศึกษา ได้เลย น่าสนใจครับ (ธรรมรัตน์ ชุมชื่น, 2556)

ควร ปฏิเสธไม่ได้ว่ากิจกรรมที่หลายๆส่วนก็มีการประชาสัมพันธ์ แต่ยังคงขาดความ สนใจ นั้นหมายถึงการประชาสัมพันธ์ควรเรียกร้องความสนใจมากกว่านี้ อาจจะคิดป้าย ประชาสัมพันธ์เดี่ยวแต่ให้เด่นไปเลยก็ได้ (ชญัญชิตา เจริญวัฒน์, 2556)

เรื่องประชาสัมพันธ์คิดว่าดีแล้วเพราะทุกกิจกรรมสามารถรู้ได้หมด (อภิชาติ พูลทรัพย์ , 2556)

จะเห็นได้ว่าการประชาสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ที่จะมาเข้าร่วมรับรู้ถึงกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการประชาสัมพันธ์งานต่างๆมีการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่ค่อยทั่วถึงนักและยังขาดความสนใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม บางครั้งการประชาสัมพันธ์ที่น่าสนใจและล่าช้า ทำให้ผู้รับข่าวสารไม่รู้ว่าจะมีกิจกรรมเกิดขึ้นและทำให้คนมาเข้าร่วมงานไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ ดังนั้นควรทำการประชาสัมพันธ์แบบปากต่อปากเพื่อเป็นการเข้าถึงตัวผู้เข้าร่วมกิจกรรมโดยตรง หรือจะทำป้ายประชาสัมพันธ์อันเดียวแต่ให้เด่นไปเลย

2.11 กิจกรรมใดบ้างที่ท่านเห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไขโดยด่วนและควรมีการปรับปรุงอย่างไรบ้าง

บางกิจกรรม ควรให้ความสนใจ มีการประชาสัมพันธ์ที่น่าสนใจ และให้ทั่วถึง เพราะบางครั้ง ไม่ทราบว่ามีกิจกรรม (สาตภา รักรุ่งเรือง , 2556)

ควรเพิ่มกิจกรรมที่สร้างชื่อเสียงให้แก่คณะ และมหาวิทยาลัยมากขึ้น (อริวัฒน์ ปรืดเปรม, 2556)

กิจกรรมวันไหว้ครูและกิจกรรมติดตั้งน้อง อยากให้ทำงานให้รอบคอบกว่านี้ การประสานงานกับฝ่ายต่างๆเพื่องานออกมาได้ผิดพลาดน้อยที่สุด รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรบุคคลที่ต้องเข้ามาดำเนินงานจัดกิจกรรมต้องมีความพร้อมและเข้าใจกำหนดการของวันนั้นๆ พร้อมเพรียงกัน (จิราภรณ์ บ่อคำเกิด, 2556)

ไม่มี โดยส่วนตัวแล้วเห็นว่ากิจกรรมที่หลายๆส่วนจัดเป็นกิจกรรมที่ดีและสร้างสรรค์แต่ขาดเรื่องการประชาสัมพันธ์เท่านั้น ที่ทำให้คนอื่นไม่เข้าร่วมเพราะขาดแรงจูงใจ ส่วนเนื้องานนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้จัด ว่าต้องการให้ไปในทิศทางใด เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับผู้จัดงานมากกว่า (ชนัญชิตา เจริญวิทย์, 2556)

การจัดกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมส่วนมากจะมีปัญหาในเรื่องการประชาสัมพันธ์งาน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงอย่างที่กล่าวไปเมื่อข้อที่ 2.10 และอีกปัญหาคือการเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในงานส่วนมากจะมีปัญหา เช่น เรื่องเครื่องเสียง จึงควรมีการเตรียมและทดสอบอุปกรณ์ก่อนใช้งานจริง ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งควรที่จะเพิ่มกิจกรรมที่จะสร้างชื่อเสียงให้แก่ทางคณะและมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น เพื่อจะได้เป็นการประชาสัมพันธ์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรให้เป็นที่รู้จักแก่บุคคลภายนอก

2.12 ท่านมีความคิดเห็นภาพรวมอย่างไรกับกิจกรรมทั้งหมดที่คณะกรรมการนักศึกษาจัดขึ้นครั้งต่อไปอย่างไร

พอใจในระดับหนึ่ง ที่ว่านักศึกษาสามารถเขียนโครงการ ดำเนินโครงการ ดูแลความเรียบร้อย สรุปโครงการ และได้รับประโยชน์จากโครงการ (ธรรมรัตน์ ชุมชื่น, 2556)

ทุกกิจกรรมของคณะกรรมการ หากมองในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับพอใจ สำหรับการดำเนินงานของคณะกรรมการชุดปัจจุบัน (อมรรัตน์ อุดมเจริญศิลป์, 2556)

คิดว่าดี เพราะกิจกรรมต่างๆที่จัดทำขึ้น ก็เพื่อสร้างประโยชน์ให้กับนักศึกษา (อภิสิทธิ์ บันลือศรีสกุล, 2556)

ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจและเห็นว่าควรมีกิจกรรมแบบเดิมและแบบใหม่มากขึ้นเรื่อยๆเพื่อสร้างความแปลกใหม่ให้กับนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย (วิลาสินี บุญธรรม, 2556)

จากการได้ศึกษาจากการสอบถามนักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจที่ดีในระดับหนึ่งภาพรวมทั้งหมดที่ได้เข้าร่วมก็ประทับใจ ถึงแม้งานจะมีขรุขระบ้างหรือมีกิจกรรมแบบเดิมๆแต่ทุกกิจกรรมก็ล้วนมีประโยชน์แก่ตัวนักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมและสร้างชื่อเสียงให้กับทางคณะทั้งสิ้น

2.13 ท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อภาพรวมของการจัดกิจกรรมโดยคณะกรรมการนักศึกษาใน

ควรมีการจัดกิจกรรมที่มีส่วนร่วมกับชุมชน หรือกิจกรรมที่ชุมชนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น ถึงแม้จะเป็นคณะกรรมการของคณะก็ตาม เพราะคณะกรรมการคือกลุ่มบุคคลที่ถูกเลือกให้มาดูแลและบริหารนักศึกษาในคณะของตน ฉะนั้นจะต้องมีการผลักดันให้นักศึกษาได้พัฒนา มากกว่าจัดกิจกรรมที่นักศึกษาสามารถอยู่ได้แล้ว และอีกด้านที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาในคณะแต่ยังไม่ได้ถูกนำมาพิจารณาคือระเบียบและความประพฤติแม้มหาวิทยาลัยจะมีกฎแต่คณะกรรมการก็มีส่วนในการสนับสนุนและส่งเสริมได้ (ชนัญชิตา เจริญวิทย์, 2556)

อยากให้มีการประชาสัมพันธ์ที่ทุกคนสามารถมองเห็นและเป็นจุดสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม (สุวารีย์ นัยศิริ , 2556)

ทุกกิจกรรมของคณะกรรมการที่เป็นกิจกรรมต่อเนื่องควรที่จะสอบถามคณะกรรมการชุดที่แล้วว่าพบข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง แล้วก็ปรึกษาหารือขอคำแนะนำกับคณะกรรมการชุดที่แล้ว เพื่อนำมาซึ่งการทำงานที่ดีขึ้น (สาธิตา รักรุ่งเรือง, 2556)

เพิ่มความสร้างสรรค์เข้าไปในทุกๆกิจกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์ (อริวัฒน์ ปรีดีเปรม, 2556)

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมสรุปได้ว่าควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นตัวตนของคณะ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของคณะสู่ชุมชน มีการจัดกิจกรรมที่ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมกับทางคณะและการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งควรสอบถามข้อบกพร่องและปัญหาจากคณะกรรมการชุดที่แล้วว่าเป็นอย่างไร ปรึกษาหารือขอคำแนะนำจากคณะกรรมการชุดที่แล้ว เพื่อนำมาซึ่งการทำงานที่ดีขึ้น

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ทักษะคิดที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษา สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด จำนวน 20 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 13 คนเป็นเพศชาย จำนวน 7 คน โดยประกอบด้วย อายุ 19 ปี จำนวน 2 คน อายุ 20 ปี จำนวน 5 คน อายุ 21 ปี จำนวน 8 คน อายุ 22 ปี จำนวน 5 คน
2. ระดับการศึกษา ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 2 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 8 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน
3. สาขาวิชาที่เรียนของผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย สาขาวิชาธุรกิจทั่วไป จำนวน 5 คน สาขาวิชาการท่องเที่ยว 3 คน สาขาวิชาธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน สาขาวิชาโรงแรมและที่พัก จำนวน 3 คน สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 4 คน สาขาวิชาการจัดการชุมชน จำนวน 2 คน
4. รายได้ของผู้ให้ข้อมูล รายได้เฉลี่ยประมาณ 4,000 – 7,000 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 ทักษะคิดและความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

การเข้าร่วมกิจกรรม สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำ และผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นครั้งคราว ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำนั้นจะเข้าร่วมเกือบทุกกิจกรรมที่คณะกรรมการจัดขึ้น เพราะมีความชอบส่วนตัวในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ จะเป็นคนที่รักการทำกิจกรรม ชอบการช่วยเหลือสังคม ส่วนผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นครั้งคราว คือผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ในกิจกรรมนั้นๆ หรือมีส่วนรับผิดชอบโดยตรง ซึ่งอาจจะเป็นที่ฝ่ายกิจกรรมต่างๆก็จะเข้าร่วมกิจกรรมรับน้อง หรือผู้ที่ไม่ได้มีส่วนรับผิดชอบต่อกิจกรรมใดๆเลยก็จะเข้าร่วมเฉพาะที่ตนเองสนใจหรือตอนที่มีความว่างเท่านั้น

เหตุผลที่เลือกเข้าร่วมกิจกรรมเพราะว่ามีบทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อกิจกรรมนั้นๆ ได้ช่วยเหลือสังคม ได้ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน ได้พบปะเพื่อนใหม่ๆ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้รู้จักการแก้ไขปัญหาเวลาเกิดปัญหาขึ้น สนุกกับการได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

ด้านความชื่นชอบกิจกรรมแต่ละประเภท บุคคลชื่นชอบแตกต่างกันออกไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งขึ้นอยู่กับความชื่นชอบจากตัวบุคคลเองไม่เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบแต่อย่างใด โดยส่วนใหญ่จะชอบกิจกรรมด้านนันทนาการ เพราะมีหลากหลายกิจกรรมในด้านนี้

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากความสนใจเองของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ บางครั้งอาจมีจากการประชาสัมพันธ์ การอ่านป้ายประกาศหรือเพื่อนชักชวนเป็นส่วนน้อย

ด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบต่างๆ ของกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมอยู่แล้ว ซึ่งคณะกรรมการที่จัดกิจกรรมขึ้นมา ก็ได้ทำตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมเป็นอย่างดี และในแต่ละกิจกรรม รูปแบบก็จะแตกต่างกันออกไป

ด้านระยะเวลาที่ดำเนินกิจกรรม ส่วนใหญ่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเห็นว่าการดำเนินกิจกรรมใช้ระยะเวลาที่เหมาะสมแล้ว มีการจัดลำดับขั้นตอนของกิจกรรมดีไม่มากจนเกินไป มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมบางส่วนที่มีความเห็นว่าการดำเนินกิจกรรมค่อนข้างนานเกินไป

ด้านผลกระทบต่อการศึกษา สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการศึกษา เพราะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ประสบการณ์ต่างๆ ที่หาไม่ได้จากห้องเรียน ฝึกการแก้ไขปัญหา การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น เป็นการเปรียบเสมือนภาคปฏิบัติจริงนอกเหนือจากการเรียน และอีกประเภทคือส่งผลกระทบต่อการศึกษาแต่ไม่มากนัก อาจเกิดจากการแบ่งเวลาไม่ถูกต้อง บางครั้งอาจมีการนอนดึก ตื่นเช้า พักผ่อนไม่เพียงพอ เวลาอ่านหนังสือน้อยลง

ด้านทัศนคติของผู้เข้าร่วมกิจกรรมถ้าไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆ เลย ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ต่างบอกว่า ส่งผล เพราะการที่ได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ได้รู้จักคนอื่นมากขึ้น ฝึกการทำงานเป็นทีม การอยู่ร่วมกัน การใช้เหตุผล หาประสบการณ์ใหม่ๆ ก็เพราะการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ แต่อาจจะขึ้นอยู่กับว่าที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนั้นส่งผลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล

ข้อดี – ข้อเสีย ของผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในด้านดีมากกว่าเพราะการทำกิจกรรมให้อะไรหลายอย่างที่หาไม่ได้ในห้องเรียน ส่วนทางด้านข้อเสียนั้นจะเป็นด้านเวลาที่ขาดการบริหารที่ดีทำให้แบ่งเวลาไม่เหมาะสมแต่ก็แค่เพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่เกิดขึ้น

ด้านการประชาสัมพันธ์ ผู้เข้าร่วมทุกคนต่างบอกว่า ควรปรับปรุงในรูปแบบใหม่ๆที่แตกต่างไปจากรูปแบบเดิมๆ เพราะแบบเดิมไม่ได้ผล นักศึกษาไม่สนใจมากเท่าที่ควร การที่มีการทำประชาสัมพันธ์ที่ดีก็จะทำให้คนเข้ามาร่วมงานที่จัดมากยิ่งขึ้น

ด้านทัศนคติในภาพรวม ผู้ที่เข้าร่วมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในกิจกรรมที่คณะกรรมการเป็นผู้จัดทำขึ้น ถึงแม้จะมีปัญหาต่างๆแต่ก็สามารถแก้ไขปัญหาก็ได้ ช่วยให้งานผ่านไปได้อย่างดี

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของการจัดกิจกรรม ความคิดเห็น และทัศนคติต่างๆที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษาที่คณะกรรมการเป็นผู้จัดทำขึ้น อีกทั้งด้านข้อดี-ข้อเสีย ของกิจกรรมต่างๆสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

การเข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำ เพราะมีความสนใจ ชื่นชอบในการทำกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมนั้นทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ทำให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆที่เกิดขึ้น รู้จักการแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม มีความสามัคคี เรียนรู้เหตุผลซึ่งกันและกัน เหตุผลที่เข้าร่วมล้วนมีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมาก เพราะบางกิจกรรมผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม ทำให้มีความสุขสนุกสนานจากการเรียนที่เคร่งเครียด ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นรู้สึกไม่เหงา รู้สึกผ่อนคลายมากขึ้นที่ได้ทำประโยชน์ต่อส่วนรวม และยังยินดีที่จะทำต่อไปเรื่อยๆ

การชื่นชอบกิจกรรมต่าง ๆ นั้น จากการศึกษาค้นคว้าจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความชื่นชอบของแต่ละบุคคล และความสนใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีความสนใจเอง เพราะเกิดจากการชื่นชอบโดยตัวบุคคลเองเช่นกัน

ด้านรูปแบบของกิจกรรมนั้นผู้เข้าร่วมมองว่ามีความเหมาะสมดี ตอบสนองกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งขึ้นไว้ดีอยู่แล้ว และการจัดกิจกรรมก็มีความหลากหลายดี ทำให้ไม่น่าเบื่อ ส่วนทางด้านเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ความเห็นส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดีอยู่แล้ว ไม่มากเกินไป ทำให้มีเวลาทำการบ้านและทบทวนบทเรียน หลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้ว เช่นกิจกรรมรับน้องประชุมเชียร์ที่มีการจัดหลังเวลาเลิกเรียนและเลิกประชุมเชียร์เวลา 21.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่มีความเหมาะสมเป็นอย่างมาก ทำให้มีเวลาส่วนตัวในการทำภารกิจส่วนตัว

การสอบถามด้านผลกระทบต่อการเรียนนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อ เพราะผู้เข้าร่วมมีการแบ่งเวลาเป็นอย่างดี อีกทั้งกิจกรรมก็ไม่ได้ดึงจนเกินไป จนทำให้เสียการเรียน และจากการที่สอบถามถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆเลยนั้น จะส่งผลกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมาก

เพราะจะทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นขาดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ขาดการแก้ปัญหาต่างๆ ทำให้รู้สึกเหงา ไม่มีเพื่อนใหม่ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆเกิดขึ้น

ด้านข้อดีของกิจกรรมคือมีรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมอยู่แล้ว การเข้าร่วมกิจกรรมก็เป็นการฝึกฝนตนเองที่ดีได้ฝึกฝนในหลายๆด้าน อีกทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมยังมีประโยชน์ต่อผู้อื่นคือได้ช่วยเหลือผู้อื่น เช่น โครงการปันน้ำใจให้น้องหรือโครงการรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม หรือกิจกรรมสร้างความสามัคคีเช่น กีฬาสี 7 สาขา ทุกๆกิจกรรมล้วนฝึกฝนผู้เข้าร่วมกิจกรรมไปในตัวเอง

ด้านข้อเสียของกิจกรรมบางกิจกรรมนั้นอาจมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันจนเกินไป เช่น กีฬาน้องพี่จัดการ กีฬา 7 สาขา กีฬาฟุตบอล ควรรวมมาให้อยู่ในกิจกรรมเดียวกัน เพราะมันเยอะจนเกินไปจนเกิดความสับสน อีกทั้งการประชาสัมพันธ์ที่ควรเปลี่ยนรูปแบบใหม่ให้น่าสนใจกว่าเดิม เช่น มีการเดินขบวนถือป้ายว่าจะมีงานเกิดขึ้น หรือมีโฆษณาผ่านจอประชาสัมพันธ์ติดอลของทางคณะเป็นต้น

ความคิดเห็นในภาพรวมของกิจกรรมนั้นมีความพึงพอใจกับกิจกรรมที่คณะกรรมการเป็นผู้จัดขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีบางอย่างที่บกพร่องบ้าง แต่ก็มีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้

จากการศึกษาที่สอดคล้องต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทำให้ทราบถึงทัศนคติและความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษา จึงมีข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข ดังต่อไปนี้

1. ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ควรสอบถามจากคณะกรรมการชุดที่แล้วว่ามีข้อปรับปรุง ข้อแก้ไขอย่างไรเพราะจะได้รู้ถึงข้อดี ข้อเสีย ในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมเพื่อที่จะสามารถนำข้อบกพร่องมาแก้ไข ปรับปรุง ให้กิจกรรมนั้นดำเนินได้อย่างสมบูรณ์
2. ด้านการประชาสัมพันธ์งาน ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาได้ทราบถึงกิจกรรมอย่างทั่วถึงและนักศึกษาทุกคนล้วนสังเกตเห็นได้ชัดเจนเช่น มีการร่วมเดินขบวนว่าจะมีการจัดงาน หรือโฆษณาผ่านโทรทัศน์ที่ติดอยู่รอบๆมหาวิทยาลัย
3. การทำกิจกรรมควรจะมีการจัดกิจกรรมที่ให้ชุมชนรอบมหาวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมร่วมกับทางคณะมากขึ้น เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนรอบๆมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องกิจกรรมที่มีต่อองค์กรและชุมชนบริเวณรอบๆมหาวิทยาลัย
2. ควรศึกษากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบต่อสังคมภายในมหาวิทยาลัยและบริเวณรอบๆ
3. ควรศึกษาทัศนคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เพื่อให้ทราบถึงความเห็นที่มีต่อกิจกรรมในวงกว้างขึ้น

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

รายการอ้างอิง

- กรรณิกา ชมดี. (2525). “การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ: ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภี ตำบลท่าช้าง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กาญจนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2530). การพึ่งตนเอง: ศักยภาพในการพัฒนาของชนบท. กรุงเทพฯ: สภาคทอลิกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- เกียรติศักดิ์ สูงยิ่ง และพีรฉัตร วัฒนาประสิทธิ์. (2551). “ศึกษาความคิดเห็นด้านกิจกรรมนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ. (2529). การให้บริการปรึกษาและแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิราภรณ์ บ่อคำเกิด. (2556). นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สัมภาษณ์, 16 กันยายน.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. (2526). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภณ.
- ชญชิตา เจริญวัฒน์. (2556). นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สัมภาษณ์, 17 สิงหาคม.
- ชูเกียรติ ภัยลี. (2536). “การศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมระหว่างเขตพื้นที่ที่มีการปฏิบัติงานกับเขตพื้นที่ที่ไม่มีการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาชุมชน คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐวิทย์ แสงเทียน. (2547). “ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดโช สวานานนท์. (2518). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทพวงมหาวิทยาลัย. (2521). “สรุปผลการสัมมนาผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษา พ.ศ. 2521.” 5 มิถุนายน.

- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549). **สังคมไทย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธรรมรัตน์ ชุมชื่น. (2556). **นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร**. สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม.
- นรินทร์ จงวุฒิเวศย์. (2525). **การผสมผสานสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บรรจง กณะกาชัย. (2540). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาป่า - ชายเลน: ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดจันทบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขา พัฒนาสังคม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). **การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พัชนี วรกวิน. (2526). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภาควงมี้ มั่นดี. (2556). **นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร**. สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม.
- มนตรี ปิ่นแก้ว. (2551). “เหตุปัจจัยการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาสังคมของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี กรณีศึกษามรรมน้ำใจ ศิลปากร สัจจรทั่วถิ่นไทยและชมรมปลูกต้นไม้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2529). “แผนพัฒนามหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2529.” 19 พฤษภาคม.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2526). **การพัฒนาชุมชนกับการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ: ไทยอนุเคราะห์ไทย.
- รัชนี นพเกตุ. (2540). **จิตวิทยาการรับรู้**. กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- วรรณณา เจียรตันศิริกุล. (2531). “อิทธิพลของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อความตระหนักในการส่งเสริม และรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2528). **งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2538). “กิจกรรมนักศึกษายุคโลกาภิวัตน์.” **เอกสารทางวิชาการคณะกรรมการ การศึกษานักศึกษาสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย 12, 15 (มิถุนายน): 15 - 29.**
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2523). **พัฒนาหลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม.

- วิลาสินี บุญธรรม . (2556). นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สัมภาษณ์, 15 สิงหาคม.
- ศาดภา รักรุ่งเรือง. (2556). นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน.
- สมพร สุทัศนีย์. (2548). **มนุษย์สัมพันธ์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2527). “นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา พ.ศ.2527.” 15 พฤษภาคม.
- สำเนาวี จขรศิลป์. (2539). **มติใหม่ของกิจการนักศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำเนาวี จขรศิลป์ และบุญเรียง จขรศิลป์. (2520). “ความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษา เกี่ยวกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอนแก่น เชียงราย และสงขลานครินทร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชา จันทร์อม. (2540). **จิตวิทยาพัฒนาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวารี นัยศิริ. (2556). นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม.
- โสภณ หมวดทอง. (2533). “การเฝ้าระวังมลพิษแหล่งน้ำของเกษตรกรในตำบลแม่ nang อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อภิสนันท์ บันลือศรีสกุล. (2556). นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สัมภาษณ์ , 10 กรกฎาคม.
- อภิชาติ พูลทรัพย์. (2556). นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สัมภาษณ์, 14 กันยายน.
- อมรรัตน์ อุดมเจริญศิลป์. (2556). นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สัมภาษณ์ , 14 สิงหาคม.

ภาคผนวก

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสัมภาษณ์

ชื่อโครงการวิจัย ที่สนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อ – สกุลผู้สัมภาษณ์ วัน/เดือน/ปีที่

สัมภาษณ์ เวลา สถานที่

สถานภาพทั่วไปของผู้ถูกสัมภาษณ์

เพศ อายุ ปี ศาสนา รายรับต่อเดือน บาท

ระดับการศึกษา สาขา

บทสัมภาษณ์งานวิจัย

1. ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่คณะกรรมการจัดขึ้นบ่อยหรือไม่และส่วนใหญ่กิจกรรมที่เข้าร่วมเป็นกิจกรรมประเภทไหน

.....
.....

2. เพราะเหตุใดท่านจึงเลือกเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว

.....
.....

3. ท่านชื่นชอบกิจกรรมด้านไหนเป็นพิเศษ เช่น กิจกรรมประเภทนันทนาการ ประเภทบำเพ็ญประโยชน์ ประเภทส่งเสริมสุขภาพ เป็นต้น

.....
.....

4. เวลาท่านเข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ เพราะมีความสนใจเอง เพื่อนชวน หรือจากการประชาสัมพันธ์

.....

.....

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับรูปแบบของกิจกรรมที่ท่านเข้าร่วม

.....

.....

6. ท่านใช้เวลาในการร่วมกิจกรรมนานเท่าใดและคิดว่าเวลาที่ดำเนินกิจกรรมนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

7. ท่านคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นส่งผลกระทบต่อการเรียนของท่านหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

8. ถ้าท่านไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆเลย ท่านคิดว่าจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัยหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

9. ท่านคิดว่ากิจกรรมที่ท่านเข้าร่วมนั้นมีข้อดี - ข้อเสียอย่างไร

.....

.....

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

10. ท่านคิดว่าควรมีการปรับปรุงเรื่องการประชุมสัมพันธ์เป็นพิเศษหรือไม่ และควรปรับปรุงอย่างไร

.....

.....

11. กิจกรรมใดบ้างที่ท่านเห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไขโดยด่วนและควรมีการปรับปรุงอย่างไรบ้าง

.....
.....
12.ท่านมีความคิดเห็นภาพรวมอย่างไรกับกิจกรรมทั้งหมดที่คณะกรรมการนักศึกษาจัดขึ้น

.....
.....
13.ท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อภาพรวมของการจัดกิจกรรมโดยคณะกรรมการนักศึกษา
ในครั้งต่อไปอย่างไร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวกนกวรรณ เสงนุกุล
ที่อยู่	178 หมู่ 1 ตำบลท่าสัก อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2552	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุตรดิตถ์ครุณี จังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2553	ศึกษาดูระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2556	ฝึกงานที่ธนาคารออมสิน สาขาเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวรพัตร์ พงษ์ศักดิ์
ที่อยู่	2 ซอยทานสัมฤทธิ์ 28 ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2552	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จังหวัดนนทบุรี
พ.ศ.2553	ศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2556	ฝึกงานที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี